

Ten que observar
Santo Días de Deus
ou festivos demoníacos?

Sabe onde varios días santos e festivos veu?



*"Cando o día de Pentecostés chegara plenamente, estaban todos
. Xuntos no mesmo sitio "(Actos 2: 1)*

Bob Thiel, Ph.D.

Ten que observar
Santo Días de Deus ou festivos demoníacos?

por Bob Thiel, Ph.D.

Son días de festa de Deus últimos na Biblia?

Cales son os días que Xesús manter?

Cales son os días que os apóstolos manter?

Cales son os días que os primeiros seguidores de Cristo manter?

Observa todos os festivos?

Sabe de onde viñeron?

Sabe por que e outros poden observa-los?

Será que algún ter connotacións relixiosas?

Podería estar observando festivos demoníacos?

Isto importa a Deus o que días pode manter?

Se cree que é cristián, está posiblemente celebrando os demoníacos ou pagáns que Xesús ía condenar? Se é así, será que a verdade importa o suficiente para que ía seguir a Xesús sobre este asunto?

ISBN 978-1-940482-17-0

Copyright © 2016/2017 por Nazareno libros. Edición 2.2. Producido pola Igrexa continuada de Deus e sucesor, unha única corporación. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433 USA.

Créditos: Cubra fotografía tirada o día de Pentecostés en Nova Celandia por Joyce Thiel. Varias traducións da Biblia son utilizados en todo; onde ningún nome, nin abreviatura é dado, a continuación, o New King James Version (NKJV) está a ser citado (Thomas Nelson, Dereitos de Autor © 1997; usada con permiso).

Contidos

- 1. Días Santos vs festas populares**
- 2. Pascua: é sobre a morte de Cristo?**
- 3. Noite sendo observado e os días de pans ázimos**
- 4. Pentecostés: A verdade sobre a súa vocación eo increíble don de Deus**
- 5. Festa das Trompetas: Retorno de Cristo e os acontecementos que levaron a ela**
- 6. Día da Expiación: Satanás queda Prohibido**
- 7. Festa dos tabernáculos: un reflexo do que o mundo mira como baixo o reinado de Cristo**
- 8. Último día Grande: plan sorprendente de salvación de Deus para a Humanidade**
- 9. Mis-traducións e sábado**
- 10. festivos demoníacas reembalado**
- 11. Santo Días ou mentiras de Deus?**

Calendario do día de Santo

Información de contacto

1. Días Santos vs festas populares

Dos numerosos grupos que profesan o cristianismo, practicamente todos observar algúns festivos ou días santos.

Se observa os Días Santos de Deus ou festivos demoníacas?

Parece unha pregunta fácil con unha resposta rápida. E para aqueles dispostos a crer na Biblia, no canto de varias multitudes, é.

Onde é que o Santo Días e días de festa veñen? Veñen da Biblia ou que estean relacionados con / observacións demoníacas tradicionais pagáns?

Se cree que é un cristián, o que realmente sabe o que días, se hai, ten que manter e por que?

Este pequeno libro céntrase os anuais bíblicos Días Santos e ten información sobre algunhas das vacacións anuais que os outros observan.

O *fiesta* Palabra

Segundo o dicionario *Webster*, a *fiesta* mundial veu orixinalmente do Antigo Inglés *hāligdæg*. A pesar do que a xente agora parecen pensar, ese termo non significa realmente tempo para ter unha festa férias- significaba *santo día*.

Por suposto, non todos os 'vacacións' foron concibidos como festivos relixiosos. festivos nacionais non eran necesariamente considerado relixioso, e ata Xesús aparentemente observado un ou máis dos aqueles (Xoán 10: 22-23).

Na medida en que Xesús vai, a Biblia rexistra especificamente que El observou bíblicos Días Santos e festivos, como Pascua (Lucas 2: 41-42; 22: 7-19), a Festa dos tabernáculos (Xoán 7: 10-26), e o último gran día (Xoán 7: **37-38**; 8: 2). Os puntos do Novo Testamento para os apóstolos de Xesús mantendo Pascua (1 Corintios 5: 7), os días dos pans ázimos (Actos 20: 6; 1 Corintios 5: 8), Pentecostés (Actos 2: 1-14), trompetas e tabernáculos (cf. Lv 23: 24,33-37; At 18:21; 21: 18-24; 28:17), eo día de expiación (At 27: 9).

A Biblia non mostra que Xesús nin os apóstolos observaron festivos relixiosos como os que os romanos pagáns observados. Con todo, moitos que afirman o cristianismo como a súa relixión observar versións de festivos relixiosos que veñen de fontes fóra da Biblia.

Eles deben ser sometido?

A Biblia profetiza que o tempo virá cando a xente de todas as nacións manterá Días Santos de Deus ou estar suxeitas á seca e pragas (Zacarías 14: 16-19). Sempre que é o caso, non debe considerar se debe facelo agora?

Por favor, lea este libro na súa totalidade, polo menos dúas veces. Certas obxeccións que algúns teñen levantado sobre o que a Biblia amosa son abordados dentro del. O dúo lectura veña a responder as máis serias dúbidas que poida ter.

Por favor, ténteo de estudar este asunto con unha mente verdadeiramente aberta. É natural que todos os seres humanos, se non estamos en garda contra el, a ollar para calquera presentación destes días anuais Santos nun espírito de prexuízo. A Biblia ensina que "aquele que responde a unha asunto antes de oír-lo, é

loucura e vergoña a el" (Proverbios 18:13), entón ser como os bereanos de idade para ver se estas cousas aquí son tan (Actos 17:10 -11).

Imos, polo tanto, na submisión voluntaria a Deus e á súa vontade, co corazón renderon libre de prexuízos, coa mente aberta desexando realidade máis que o noso propio camiño, tremendo ante a Palabra sagrado e Santo de Deus (Isaías 66: 2), pedir a Deus humildemente á dirección do seu Espírito Santo. E nesta actitude de oración, submiso, dispostos, pero coidadoso e cauteloso, estudar este asunto - probando todas as cousas (cf. 1 Tessalonicenses 5:21 KJV / DRB).

Festivais de Deus e días santos

Sabía que os festivais de Deus están listados na Biblia? Mentres tanto debe ser o sentido común, moitos non entender que isto é así, nin onde atopalos nas Escrituras.

Ademais, un problema con eles é que son baseados nun calendario diferente do que a maioría da xente xa utilizan. calendario de Deus é basicamente un lunar-solar. Para axudar a entender mellor o timing dos Días Santos de Deus, mira o seguinte cadro comparativo do calendario bíblico eo calendario romano (gregoriano) (que non caian no mesmo día calendario romano cada ano):

(Un calendario romano moderno, cos días Santos aparece no final deste folleto.)

mes	Número	lonxitude	equivalente civís
Abib/Nisan	1	30 días	marzo - abril
Ziv/Iyar	2	29 días	abril - maio
Sivan/Siwan	3	30 días	maio - xuño
Tammuz	4	29 días	xuño - xullo
Av/Ab	5	30 días	xullo - agosto
Elul	6	29 días	agosto - setembro
Ethanim/Tishri	7	30 días	setembro - outubro
Bul/Cheshvan	8	29 or 30 días	outubro - novembro
Kislev	9	30 or 29 días	novembro - decembro
Tevet	10	29 días	decembro - xaneiro
Shevat	11	30 días	xaneiro - febreiro
Adar	12	30 días	febreiro - marzo
<i>(Tamén en bíblicos anos bisestos 'hai un mes chamado Adar 2)</i>			

Tanto como Días Santos de Deus, imos primeiro comezar con unha referencia no Libro de Xénese, mostrando tanto un protestante e unha tradución católica:

¹⁴ Entón Deus dixo: "Haxa luces no ceo para separar o día da noite. Eles serán signos e marcará festas relixiosas, días e anos. (Xénese 1:14, tradución de palabras de Deus, GWT)

¹⁴ Deus dixo: "Haxa luminas no firmamento do ceo para dividir o día da noite, e deixalos indican festivos, días e anos. (Xénese 1:14, Nova Biblia de Xerusalén, BJ)

A palabra hebraica *cortada* 'no versículo 14 refírese a un festival relixioso.

Sabía que a Biblia falou sobre a existencia de festas relixiosas no seu primeiro libro? O Libro dos Salmos tamén confirma que é basicamente por iso que Deus fixo a lúa:

¹⁹ Fixo a lúa para marcar os festivos (Salmo 104: 19, Holman Standard Bible Christian)

Isto é algo que tiña oído antes?

Cales son as festas relixiosas que as "luces no ceo" Deus puxo había para marcar?

Así, hai un lugar na Biblia onde todos os días santos (*segada* ') se listan e certas luces son mencionados.

É unha parte da Biblia que moitos desexan ignorar, ou completar foi aniquilado na súa totalidade. Abaixo móstrase a partir da New American Bible (NAB), unha tradución católica romana (NAB se usa baixo como a maioría dos protestantes seguen a Igrexa de Roma sobre moitos dos días que fan e non observan, a pesar do que Estados escritura):

² ... A continuación están as festas do Señor, o que ten que declarar días santos. Estas son as miñas festas:

³ Durante seis días de traballo pode ser feito; pero o sétimo día é o sábado de completo repouso, un día santo declarado; farás ningunha obra. É sábado do Señor onde queira que habitan.

⁴ Estas son as festas do Señor, días santos que deben declarar, no seu debido tempo. ⁵ A Semana Santa do Señor cae no décimo cuarto día do mes, no crepúsculo da noite. ⁶ A quince días deste mes é festa dos pans ázimos do Señor. Durante sete días comeredes pans ázimos. ⁷ No primeiro destes días terá un día santo declarado; ten que facer ningún traballo pesado.(Lv 23: 2-7, NAB)

¹⁵ Comezando o día despois do sábado, o día en que trae a salsa para a elevación, ten que contar sete semanas enteiras; ¹⁶ ten que contar ata o día despois da sétima semana, cincuenta días. (Lv 23: 15-16, NAB)

²⁴ ... O primeiro día do sétimo mes vai ter un descanso do sábado, con toques de trompeta como recordatorio, un día santo declarado; (Lv 23:24, NAB)

²⁶ O Señor díxolle a Moisés: ²⁷ Agora ben, o décimo día deste sétimo mes será o día da Expiación. Terá un día santo declarado. Debe humillar-vos e ofrecer unha oblação ao Señor. ²⁸ Ese día non farás traballo ningún, porque é o Día da Expiación, cando Expiación está feito para ti, ante o Señor, o teu Deus. ²⁹ Os que non se humillar ese día será cortado do pobo. ³⁰ Se alguén fai un traballo ese día, eu vou eliminar esa persoa da contorna do pobo. ³¹ Non farás traballo; este é un estatuto perpetuo nas vosas xeracións onde queira que habitan; ³² é un sábado de completo

repouso para ti. Debe humilheis. Comezando na noite do noveno día do mes, ten que manter o seu sábado de noite para noite.

³³ O Señor díxolle a Moisés: ³⁴ Diga aos israelitas: O décimo quinto día deste sétimo mes é a festa do Señor dos tabernáculos, que continuará por sete días. ³⁵ O primeiro día, un día santo declarou, ten que facer ningún traballo pesado. ³⁶ Durante sete días debe ofrecer unha oblação ao Señor, e no oitavo día terá un día santo declarou. Debe ofrecer unha oblação ao Señor. É o peche festival. Ten que facer ningún traballo pesado.

³⁷ Estes, polo tanto, son as festas do Señor ... (Lv 23: 26-37, NAB)

A Biblia enumera claramente festivais de Deus e días santos de Deus. Con todo, a maioría das persoas que afirman ser cristiás realmente non manter os Días Santos que Deus ordena.

Nota: Un día na Biblia decorreu de sol a sol (Xénese 1: 5; Levítico 23:32; Deuteronomio 16: 6; 23:11; Joshua 8: 9; Mark 01:32), e non desde a medianoite de madrugada como días cóntanse hoxe. Teña en conta que, aínda que existan aspectos da observáncias asociados cos Días Santos do Antigo Testamento que cambiaron para os cristiáns como o Novo Testamento axuda a facer claro- por exemplo Mateo 26:18, 26-30; Hebreos 10: 1-14 - a realidade é que estes días e festivais aínda existen e foron mantidos polos primeiros cristiáns, ata os xentís.

Nós, da Igrexa *continuada* de Deus manter os mesmos días santos bíblicos que Xesús, os seus discípulos e os seus seguidores fieis mantidos, incluíndo líderes Gentile cristiáns como Policarpo de Esmirna. Nós mantelos de xeito que os primeiros cristiáns e posteriores mantivo-los. Isto difire en certos aspectos dos mesmos días básicos que os xudeus manteñen, como os xudeus non aceptan as ensinanzas do Novo Testamento sobre o que todos estes días significan ou como eles deben ser mantidos por cristiáns.

Moitos cristiáns que observan festivais de Deus entender que os *bíblicos* Días Santos apuntar á primeira ea segunda vinda de Xesús, así como plan de salvación axuda imaxe de Deus.

2. Pascua: é sobre a morte de Cristo?

Os cristiáns deben celebrar a Pascua?

Como moitos saben, os fillos de Israel foron especialmente dixo para observar a Pascua no Libro do Éxodo. Familias tomou un cordeiro sen defecto (Éxodo 12: 5), para o sacrificio (Éxodo 12: 3-4). O cordeiro foi sacrificado no décimo cuarto no solpor (Éxodo 12: 6) e do seu sangue foi colocado sobre a porta da casa da familia (Éxodo 12: 7).

Os que tomaron os pasos Deus instruíu foron 'pasou "da morte, mentres que os exipcios que non facelo non foron (Éxodo 12: 28-30).

Como moitos imaxinan, Xesús celebrou a Pascua cada ano (Éxodo 13:10) desde o momento da súa mocidade (Lucas 2: 41-42) e ao longo de toda a súa vida (Lucas 22:15).

Pascua foi observada no décimo cuarto día do mes do primeiro mes (Lv 23: 5; chamado Abib en Dt 16: 1 ou Nissan en Ester 3: 7). Ocorre na primavera do ano.

Aínda Xesús cambiou varias prácticas asociadas a el (Lucas 22: 19-22; Xoán 13: 1-17), o noso Salvador tamén dixo aos seus discípulos para mantelo (Lucas 22: 7-13). Ademais, o Novo Testamento por suposto, que por mor de Xesús 'sacrificio, matando ovellas e poñendo sangue en xambas (Éxodo 12: 6-7) non é máis necesario (cf. Hebreos 7: 12-13, 26-27; 09:11 -28).

O Apóstolo Paulo especificamente ensinou que os cristiáns eran para manter a Pascua de acordo coas instrucións de Xesús (1 Corintios 5: 7-8; 11: 23-26).

A Biblia ensina que Xesús "foi coñecido aínda antes da fundación do mundo" (1 Pedro 1:20) para ser "o Cordeiro que foi morto desde a fundación do mundo" (Apocalipse 13: 8). Así, o plan de salvación de Deus a través do seu Santo Días e festivais, incluíndo Xesús ser o "año pascual," era coñecido antes que os humanos foron colocados no planeta. É por iso que algúns dos corpos celestes foron feitas no ceo para poder

calculalo los!

Practicamente todas as igrexas recoñecen que a Biblia ensina que Xesús cumpriu algo asociado coa Semana Santa, cando el foi morto.

Atopamos o funcionamento deste gran sacrificio sequera discutido no Xardín do Edén. Despois de que Xesús foi profetizado (Xénese 3:15), Deus matou un animal (probablemente un cordeiro ou cabrito), a fin de cubrir a nudez (a representación dun tipo de pecado nesta incidencia) de Adán e Eva as súas peles (Xénese 03:21). Tamén podemos ver este principio de funcionamento sacrificio cando Abel sacrificou un cordeiro do seu rabaño (Xénese 4: 2-4).

A Semana Santa famoso nos días de Moisés mostrou a liberación dos israelitas de Exipto (Éxodo 12: 1-38). Moisés rexistrou as instrucións de Deus sobre este, así como o calendario (Xénese 1:14, 2: 1; Éxodo 12: 1) e as súas festas (Levítico 23). A Semana Santa, basicamente, converteuse no primeiro destes eventos retratando anualmente aos fillos de Deus O seu gran plan de salvación.

No Antigo Testamento, a Semana Santa retratado liberación da catividade da intervención do Exipto e Deus. Pero profeticamente, foi tamén ollando para o tempo en que Xesús viría e ser o noso año pascual (1 Corintios 5: 7). O Cordeiro de Deus que veu para aproveitar os pecados do mundo (Xoán 1:29; cf. 3: 16-17).

Na última Pascua de Xesús como un ser humano, el continuou a mantelo no momento da tarde de noite e dixo aos seus discípulos para mantelo (Lucas 22: 14-19; cf. Xoán 13: 2,12-15) e sobre ¹⁴de Nissan / Abib (Lc 22:14; 23: 52-54).

Xesús, porén, mudou varias das prácticas asociadas á súa observancia. Xesús fixo o pan sen levadura e viño parte da Pascua (Mateo 26:18, 26-30) e engadiu a práctica do lavapés (Xoán 13: 12-17).

Xesús de ningún xeito ensinou que non era para ser unha Pascua anual, nin alterar a hora do día da súa observación para unha mañá de domingo como os que seguen as tradicións greco-romanas facer. Mesmo estudiosos ortodoxos gregos recoñecer que 1 e 2^{de} cristiáns do século mantivo Pascua á noite (Calivas, Alkiviadis C. As Orixes do Pascha e gran semana - Parte I. Santa Cruz ortodoxo Press, 1992) como nós na Igrexa *continuada* de Deus facer no século 21. Pascua é só para ser feita polo cristiáns adecuadamente bautizado (cf. 1 Co 11: 27-29; Romanos 6: 3-10; Exodus 12:48; Números 9:14).

Probablemente hai que engadir que a Igrexa de Roma (así como moitos dos seus descendentes protestantes) ensina oficialmente que mantén Pascua, aínda chamándoo de algo diferente no idioma inglés e non mantelo como fixo Xesús (Catecismo da Igrexa Católica. Doubleday, NY 1995, p. 332).

Viño, non zume de uva

A pesar do feito de que Xesús converteu auga en viño (Xoán 2: 3-10) eo termo grego usado no Novo Testamento (*oinos*) refírese ao viño (cf. 1 Tm 3: 8), varios Ones alegaron que era uva zume, e non viño, que foi usado para a Semana Santa. Os xudeus, eles mesmos, con todo, usar viño en Semana Santa (Hirsch EG, Eisenstein JD. Wine. Enciclopedia Xudaica. 1907, pp. 532-535).

Como sabemos que o zume de uva non foi posiblemente usado por Xesús?

Uvas son normalmente recollen ao redor de setembro e Semana Santa é xeralmente o mes calendario romano chamado abril. Nos días de Xesús, non teñen a esterilización moderna ou refrixeración. Así, o zume de uva tería roto entre o tempo da colleita e da Semana Santa.

Outros notaron que era imposible para os xudeus de gardado o zume de uva tanto tempo (Cf. Kennedy ARS. Hastings Dicionario Bíblico. C. Scribner Fillo de 1909 p. 974). Polo tanto, sería utilizado só viño, que pode permanecer intocada, mesmo para moitos anos. (O uso de alcohol, como o viño, recoméndase a Festa de tabernáculos en Dt 26:14, pero non é necesario.)

Os cristiáns non deben ser "embriagueis con viño, no cal hai devassidão", como Paul escribiu (Efesios 5:18, KJV). Só unha pequena de viño normalmente consumido en Semana Santa (aproximadamente unha culler de té chea ou menos).

Pascua foi o ¹⁴ Nin o ¹⁵

Algúns foron confuso sobre a data da Pascua bíblica.

A Biblia ensina que estaba a ser mantido no ¹⁴ día do primeiro mes do calendario de Deus (Levítico 23: 5).

No 6º versículo de Éxodo capítulo 12, afirma que o cordeiro debe ser morto "ao anoitecer" (traducións GWT e da Sociedade de Publicación Xudaica). A 8º verso di que eles deben comer a carne esa noite. É para ser asado e comido aquela noite. E, si, como alguén que xa matou cordeiros, pódese facilmente matar, asado, e comer un cordeiro 'do primeiro ano' (Éxodo 12: 5) entre a saída ea media noite, que é basicamente o que os fillos de Israel fixeron o rexistrado Pascua en Éxodo 12. E tecnicamente, eles tiveron ata de mañá para comer por Éxodo 12:10. Agora, a Biblia é clara que a Semana Santa angelical ocorreu "aquela noite" (Éxodo 12:12), na mesma noite do ^{día 14}.

A Biblia ensina que Xesús era só para ser sacrificado xa (1 Pedro 3:18; Hebreos 9:28; 10: 10-14). No Novo Testamento, está claro que Xesús cumpriu a súa última Pascua (Lucas 22: 14-16), e foi morto. A Biblia amosa que Xesús foi eliminado do xogo antes do ^{día 15}. Por que? Porque a 15th era un "día alta" (John 19: 28-31), especialmente o primeiro día de pan sen levadura (Lv 23: 6). Por iso, Xesús mantivo e cumpriu a Pascua o ¹⁴.

Historia da Igrexa primitiva tamén rexistra que a Semana Santa foi mantida o ¹⁴ de mes de Nisan por líderes cristiáns xudeus e xentís fieis nos primeiro, segundo e terceiro séculos (Eusébio. Históricos da Igrexa, Libro V, capítulo 24) e que foi sometido durante a noite (Calivas).

A maioría dos líderes que profesan a Cristo afirman observar algunha versión de Pascua, aínda que moitos teñan mudado o nome, a data, a hora,

os símbolos e significado (ver sección de Pascua no capítulo 10).

A Biblia ensina claramente que Xesús Cristo era o cordeiro pascual sacrificado por nós e que temos que manter esa festa con pan sen levadura:

⁷ limpar fóra o vello fermento, para que pode facer un novo lote de masa, na medida en que está sen levadura. Para o noso año pascual, Cristo, foi imolado. ⁸ Por iso, celebremos a festa, non co vello fermento, fermento de malicia e da corrupción, pero cos ázimos da sinceridade e da verdade. (1 Co 5: 7-8, NAB)

Teña en conta que a festa está a ser mantido cos ázimos da sinceridade e da verdade. O apóstolo Paulo entender que Xesús era un substituto para o cordeiro pascual que o pobo xudeu usado. Tamén ensinou que os cristiáns aínda debe seguir a observar a Pascua.

Pero, basicamente, como foron os cristiáns a facelo?

O apóstolo Paulo explica:

²³ Porque eu recibín do Señor o que tamén vos transmitilo: o Señor Xesús, na noite en que foi traizoado, tomou o pan; ²⁴ e, tendo dado grazas, partiuno e dixo: "Tomade, comed, isto é o meu corpo que é dado por vós ;. facede isto en memoria de min" ²⁵ Así mesmo Tamén tomou a copa, despois da cea, dicindo: "Esta copa é a Nova Alianza, no meu sangue. Este facer, como moitas veces que o bebedes, en memoria de min." ²⁶ Porque cada vez que comedes este pan e bebedes esta copa, anunciais morte do Señor, ata que El. (1 Co 11: 23-29)

Así, o apóstolo Paulo ensinou que os cristiáns eran para manter a Pascua do xeito que Xesús observou súa última Pascua co pan e viño. E esa foi a noite como recordo ou memorial - un monumento é un, non un evento semanal anual.

O *Catecismo da Igrexa Católica* observa correctamente que "Xesús escolleu o tempo de Pascua ... tomou o pan, e ... partiuse o" e tamén lle deu a ser comido.

Está documentado na Biblia que Xesús partiu o pan sen levadura e pasou o aos seus seguidores para comer. Xesús tamén pasou o viño aos seus seguidores para beber unha pequena cantidade. Nós, da Igrexa *continuada* de Deus orar, desde e distribuír o pan ázimo, e distribuír viño para os seus fieis seguidores que consumen. Con todo, a Igrexa de Roma (como moitos outros) non rompe o pan ázimo (usa un 'servidor' todo) nin *normalmente* distribuír viño para os seus seguidores para beber (a distribución de viño é considerado opcional pola Igrexa de Roma, e que moitas veces non se fai nas igrexas protestantes).

Ano ang Tungkol SA 'Tulad Kadalasan ... Ikaw Mangagtanyag kayo'?

Gaano kadalasan dapat Paskua ai dadalhin?

Sinabi ni Xesús, **"Sapagka't SA tuwing Kanin ninyo ang tinapay en inuman Saro Ninyo ang, ai inihahayag Ninyo ang pagkamatay ng Panginoon Hanggang SA siya ai dumating."**

Isaalang-Alang na Ito ai *ang* Hesus *kamatayan* ni na Ito ai gumugunita.

Kamatayan ni Cristo ipagkakasundo SA Diyos (Roma 05:10) en si Hesus ai nagbigay ng Kanyang buhay para sa ating kaligtasan (Juan 3: 16-17; Hebreo 5: 5-11). Ang kanyang kamatayan ai nagtuturo SA Atin nd ang MGA Kristiyano ai Hindi nd magkaroon ng maghari ang kasalanan SA paglipas ng Aming MGA katawang pode kamatayan (Roma 6: 3-12). Ang Christian Paskua ai ang *taunang* paggunita SA kamatayan ni Hesus.

Hindi sinabi ni Xesús na cerimonia Gawin Ito AS madalas hangga't mo Gusto, lamang na kapag ginawa mo Ito, ikaw ai nagsisitawag SA kaniyang kamatayan. Ang terminong Griego para madalas SA 1 Corinto 11:26, *hosakis*, ai ginagamit ng isa pang pagkakataon SA Bagong Tipan. Hindi Ito nangangahulugan Nang pero madalas hangga't Gusto mo maliban na lamang kung ang terminong Griego para sa "iyong ninanais", *Thelo* o *ethelo*, DIN naroroon ay (kung saan Ito ai NASA Apocalipsis 11: 6; ang Tanging IBA pang lugar sa Biblia nd nd partikular Ito kataga ai ginagamit) .Gayunpaman, dahil Ito ai hindi naroroon SA 1 Corinto 11:26, si Pablo ai hindi nd nagsasabi SA Amin upang obserbahan Paskua ng Panginoon Nang pero madalas hangga't gusto Tayo, ngunit nd kapag tinutupad natin ang mga Ito SA Paskua, Ito ai lamang hindi

seremonya Isang, Ito ai nagpapakita ng kamatayan ni Kristo.

Higit pa rito, isinulat ni Pablo Ito:

²⁷ Kaya't ang sinomang kumain ng tinapay, o uminom SA Saro ng Panginoon, nd di nararapat, ai magkakasala SA katawan en Dugo ng Panginoon. ²⁸ Datapuwa't siyasatin ng Tao sarili ang kaniyang, en Saka kumain tinapay ng en uminom SA Saro. ²⁹ Sapagka't kumakain ang en umiinom, kumakain ay en umiinom ng hatol SA kaniyang sarili, Kung Hindi niya kinikilala ang katawan ng Panginoon. (1 Corinto 11: 27-29)

Paul ai malinaw na nagtuturo na kunin ang tinapay en Alak, dapat isa suriin ang sarili. Ang deleavening na ay dapat na Samahan ang Paskua ai tumutulong SA Amin tumutok SA ating MGA pagkakamali en kasalanan MGA, o sa gayon ai tumutulong matupad ang mando na Ito mula SA Paul upang suriin ang ating MGA sarili. Bilang deleavening ai maaaring tumagal ng Maraming pagsisikap, Ito Rin ai sumusuporta SA konsepto ng isang taunang pagsusuri (MGA Tao ai Hindi pag-Alis ang lebadura araw-araw o linggo).

Ang Bagong Tipan ai nagtala na itinuro ni Xesús en ni Pablo upang obserbahan ang Paskua SA Kristiyanong paraan. No Iyon ai isang taunang pagmamasad.

paghuhugas paa

Paa paghuhugas tumutulong magpakita ng kapakumbabaan de en Kahit nd ang MGA tagasunod ni Kristo aa Rin posibilidad ai maio nd magkaroon lugar ng MGA nd kailangang ma-nalinis (cf. Juan 13:10).

Itinuro ni Xesús na ang Kanyang MGA tagasunod ai dapat gawin Ito:

¹³ Tinatawag Ninyo akong Guro a Panginoon, en mabuti ang inyong sinasabi, ako sapagkat Gayon. ¹⁴ Kung ako nga, nd Panginoon en Guro, ai naghugas ng inyong MGA paa, kayo Rin ai dapat nd maghugas paa ng isa't ISA. ¹⁵ Sapagka't kayo'y binigyan ko ng halimbawa, nd dapat Mong gawin Gaya ng ginawa ko sa iyo. ¹⁶ Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa Inyo, Ang alipin ai Hindi dakila Kay SA kaniyang panginoon; en Hindi Rin siya Kung campá ang nagpadala ng pero malaki kaysa sa sa nagsugo Kaniya. ¹⁷ Kung nalalaman Ninyo ang mga bagay na Ito, kayo ai mapapalad kung inyong MGA Gawin. (Juan 13: 13-17)

Kaugnay SA ilang MGA Taong magpahayag ng Kristiyanismo lavado paa tulad ng sinabi ni Xesús na gawin.

Ngunit kami ai NASA *Patuloy na Iglesia* ng Diyos sundin ang mga tagubilin ni Xesús na Ito taun-taon.

Pinagmumulan Sa labas ng Banal na Kasulatan

Ito ai Hindi lamang SA Biblia nd nd ating nakikita ang paskuang taun-taon SA pamamagitan ng MGA Kristiyano. Mga talaan ng kasaysayan na ang tapat na Nag-iingat Paskua taun-taon SA ^{Ika-14} mula SA oras ng orihinal na mga Apostol na sa buong edad (Thiel B. *Patuloy na historia* do edisyon nd Igrexa ng Diyos. 2. Nazarenas Books , 2016).

Maio ilang MGA KAWILI-wiling impormasyon SA masama na texto na Kilala bilang *Ang Buhay ni Policarpo* (dokumentong Ito ai Anyong Batay SA kasulatan SA ikalawang Siglo, ngunit ang natitira pa bersiyon nomear Makita na ngayon ai naglalaman ng impormasyon / MGA pagbabago na mukhang idadagdag SA Ika-APAT na Siglo ;. Makita ang Monroy MS A Igrexa de Esmirna Kasaysayan en Teoloxía ng isang Primitive edición Peter Lang comunidade cristiá, 2015, p 31) ... Ano Ang MGA kagiliw-giliw ai na Ito ai nagmumungkahi na ang Paskua pagmamasid sa Asia Menor ai maaaring hindi Unang dumating SA Esmirna mula Kay Apostol Juan, ngunit Kahit na pero maaga mula Kay Apostol Pablo (Piônio. *Buhay ni Policarpo*, Kabanata 2).

Ang Buhay ni nagpapahiwatig *Policarpo* ai nd ang Bagong Tipan Paskuwa tinapay kasama ng nd walang lebadura a ang Alak ai upang ma-obsorbahan SA panahon ng panahon ng tinapay nd lebadura walang. Ito ai estado na herexes ginawa Ito ng isa pang paraan. De na ang pagsusulat ai soporte ideya ng MGA nd nd ang MGA tinapay walang lebadura AT viño ai kinuha, en kinunan taun-taon DIN.

Mga talaan ng kasaysayan nd ang biblicamente-nakalista Apostol (kasama Si Felipe en Juan) Pati nd Rin Bispos / pastores Policarpo, Thraseas, Sagaris, Papirio, Melito, Polícrates, Apolinário, en IBA aa ai nangagdiwang ng Pascua taun-taon SA ^{Ika- 14} (Eusébio. A Historia de Iglesia, Libro V, Kabanata 24 Talata 2-7). Ang Roman, Ortodoxa, Anglicana en Katoliko ang lahat ng isaalang-Alang ang mga líder na magkaroon MGA ng naging banal, Gayon ma'y Wala fes SA MGA Sundin ang kanilang MGA halimbawa ukol dito.

Bishop / Pastor Apolinário ng Hierápolis SA Frigia SA Asya Minor escribiu paligid NG 180 AD na nagsasabi SA MGA Kristiyano na panatilihin ang Paskua SA ^{Ika-14}:

Ang ikalabing-APAT nd araw, ang tunay nd Paskua ng Panginoon; Ang dakilang sakripisyo, ang Anak ng Diyos SA halip na ang kordero, na mediodía ai nakatali ... polo kung campá inilibing SA araw ng paskuwa, ang bato na inilagay SA libingan.

Ate ni Xesús na kanilang ipinagdiwang ang paskua ^{Ika-14}, ai pinatay Noong ^{Ika-14}, en inilibing SA ^{Ika-14}. Ito ai Hindi SA ^{Ika-15}, o sa MGA taon ng kanyang kamatayan, Ito ai hindi SA isang Linggo. Si Jesús ai kinuha ang Paskua lamang matapos ang paglubog ng araw en ay pinatay SA panahon ng araw Liwanag ng o sa harap ng araw-definido muli enterrado-ma (upang magsimula ng isang bagong araw).

SA huling bahagi ng ikalawang Siglo, Bishop / Pr Polícrates ng Éfeso ai nagpadala ng isang sulat SA MGA Romano Bishop Victor Nang subukan Victor upang pilitin ang pagtalima ng Paskua SA isang Linggo SA halip nd ^{Ika-14}:

Polícrates ai sumulat, "Makikita natin ang eksaktong araw ;. Pagdaragdag Hindi, o pagkuha ang layo para sa anel Asya mahusay nd Ilaw nakatulog, nd Kung saan ai muling magbabangon SA

araw ng pagdating, pagka siya'y magbubuhay SA kaluwalhatian mula SA langit, en hahanapin Nila ang lahat ng MGA banal ng Panginoon Kabilang SA MGA Ito ai si Felipe, isa SA labindalawang Apostol, na Sila ai nahulog tulog SA Hierápolis ;. a Ang kanyang dalawang maio edad nd Anak nd dalaga, at isa pang Anak nd babae, nd nd nakatira SA Banal Espirito en ngayon repousa SA Éfeso; a, rito higit SA, Si Juan, nd kapwa ai Isang saksi en Guro Isang, kung campá reclinada SA sinapupunan ng Panginoon, en, pagiging Isang pari, nagsuot ng saserdote plato. Siya ai nahulog tulog SA Éfeso no SI Policarpo SA Smyrna, nd naging Isang Obispo en Martir ;. a Thraseas, Obispo de Martir mula Eumenia, nd nakatulog SA SmyrnaBakit kailangan Kong banggitin ang Obispo en Martir Sagaris nd nakatulog nangasa Laodicéia, o ang pinagpala. Papirius, o Melito, Eunuco ang na nakatira sama-sama SA Diyos Espirito Santo, en kung namamalagi ai campá SA Sardis, naghihintay ng posisyon ng Obispo mula SA langit, kapag siya ai lilitaw Uli dahil SA ang Patay? Ang lahat ng MGA na-obserbahan APAT ikalabing nd araw ng paskuwa ayon SA Ebanghelyo, desviando SA walang paggalang, ngunit pagsunod SA MGA alituntunin ng pananampalataya. No Rin Ako, Polícrates, ang pinakamaliit SA inyong lahat, ayon SA tradisyon ng aking MGA kamag-Anak, ang Ilan SA Kanino malapit nd ko Sumunod. Para sa Pitong ng aking MGA kamag-anak ai Obispo; en Ako ang ikawalo. No ang aking MGA kamag-anak ai laging sinusunod ang araw kapag ang mga Tao na ilagay ang layo SA lebadura. Ako, samakatuwid, MGA kapatid, nd namuhay ng animnapu't limang taon SA Panginoon, en nakakamit ANG na Poden MGA kapatid SA buong Mundo, en dumanas ng bawat banal nd Kasulatan, ai Hindi Huwag kayong mangatakot SA MGA sumisindak salita. Para sa mga pero malaki kaysa sa ko sinabi 'dapat Muna kaming magsitalima SA Dios Bago SA lalaking' ... maaari Kong banggitin ang mga Obispo na naroon, Kanino ako ipinatawag SA iyong pagnana; nd ang MGA pangalan, dapat ko isulat ang MGA Ito, ai bumubuo ng lubhang Maraming Tao. No Sila, pagkakita Nila aking kaliitan, ibinigay ang kanilang pahintulot SA sulat, Alam na hindi ko dalhin ang aking MGA uban SA walang kabuluhan, ngunit ai palaging pinamamahalaan SA aking buhay SA pamamagitan ng Panginoong Xesús.

Pansinin SA sulat kanyang, Polycrates:

- 1) Ang Sabi niya ai pagsunod SA MGA Turo maipasa SA mula Kay Apostol Juan.
- 2) Sinabi nd siya ai pagiging tãpat SA MGA Aral ng Ebanghelyo.
- 3) Umasa SA posisyon ang nd Aral mula SA Bibliya ai ITaaS SA MGA ng Roman-tinatanggap nd tradisyon.
- 4) Sabi niya ai pagiging tãpat SA MGA lumipas Aral abaixo na sa kanya ng pero maaga MGA pinuno ng Simbahan.
- 5) Nagpakita siya ai ai pagkatapos ang tagapagsalita para sa matatapat SA Asia Menor.
- 6) hindi siya BA en Ang kanyang MGA antecesores siniyasat SA panahon ng tinapay nd walang lebadura.
- 7) Tumangging tanggapin ang kapangyarihan ng isang walang-Bibliya Romano tradisyon SA ibabaw ng Bibliya.
- 8) Tumangging tanggapin ang kapangyarihan ng Obispo ng Roma - siya ginustong upang maging hiwalay (Pahayag 18: 4).
- 9) Isinaad nd ang kanyang buhay ai upang mapamahalaan ni Hesus en Hindi opinyon ng MGA Tao.

Gusto mo sundin ang halimbawa ni Xesús en NG MGA Apostol tulad Polycrates ginawa?

Dahil maagang Kristiyano iningatan Paskua SA ^{Ika-14}, Sila en IBA ang na ay poden etiketar en Quartodecimans (Latin *Pará catorce avos*) SA pamamagitan ng mga Maraming historiadores Sumunod.

Ang Unang bahagi ng mga Kristiyano natanto na Paskua ai nagkaroon ang gagawin SA planoo ng kaligtasan ng Diyos. Pansinin na sa pamamagitan NG 180 AD, Bishop / Pastor Melito ng Sardes ai nagsulat:

Ngayon ai dumating ang misteryo ng paskua na Gaya Rin Naman ai nakatayo SA nasusulat SA kautusan ... Ang MGA Tao, samakatuwid, naging modelo para sa simbahan, en Ang batas ng esbozo isang paparabola. Ngunit ang ebanghelyo ang naging paliwanag ng mga batas en Ang nito katuparan, habang ang simbahan ai naging ang kamalig ng katotohanan ... Ang isang Ito, ai paskua ng ating kaligtasan. Ito ai ang isa AN poderá pagtitiis Maraming bagay SA Maraming MGA tan ... ito isa ai ang na naging Pantao SA isang Birhen, na mediodía ai binitay SA bibitayan, na nalibing SA lupa, na muling nabuhay SA MGA Patay, polo itinaas campá kung Ang sangkatauhan se SA labas ng libingan SA SA ibaba taas ng langit. Ito ang kordero na mortos.

Taun-taon Paskuang SA ^{Ika-14} NG Nisan ng urante tãpat en IBA pa sa ibang pagkakataon Siglo. Katoliko iskolar (Eusébio, Sócrates Scholasticus, Bedê) I-ficha ang naganap SA ^{Ika-4}, ^{Ika-5}, 6th-8th Ika en Siglo Mamaya. Iba't-ibang MGA Iglesia ng MGA manunulat ng Diyos ai pode Rastrexar ang pagdaraos nito mula SA panahon ng MGA Apostol SA modernong panahon (por exemplo, AN Dugger, Dodd CO. Unha historia de religiõn verdadeira, 3a ed. Herusalem, 1972 (Simbahan NG Diyos, 7º día). Thiel B. ang pagpapatuloy historia da Igreja ng Diyos. nazarenas Books, 2016).

Iskolar Kilalanin Greco-romana nd aspecto ng Paskua, paghuhugas tulad paa, ai DIN sinusunod ng MGA nilang itinuturing nd Unang bahagi ng tapat nd MGA Kristiyano (por exemplo, Thurston, H. (1912). O lavado dos Talampakan en Kamay MGA. Sa Enciclopédia Católica).

Paskua ai ang Unang taunang kapistahan na nakalista SA ²³ kabanata ng Levítico.

Paskua ai tumutulong SA Larawan biyaya ang en kaligtasan ng MGA Kristyano. Dapat nabanggit Ito ai na ang Unang Kristiyanong kasulatan Pinaka-madalas sumangguni SA Ito bilang ang Paskua en hindi "Hapunan ng Panginoon."

Habang ang Ilan ai maaaring 'ispirituwalisahin' aalis ng pangangailangan ng Paskua pagtalima, líder itinuturing nd banal SA pamamagitan ng greco-romano no ang Iglesia ng Diyos ai panatilihin Ito literal.

Kami ai NASA *Patuloy na Iglesia ng Diyos* pa rin gawin Ito ngayon.

Kami ai NASA *Patuloy nd Iglesia ng Diyos* panatilihin ang Paskua en Isama ang kasaysayan, en Bibliya, pagsasanay ng paa lavado ng isa't ISA.

Ang Plan mula SA Simula

Paskua ai nagpapakita na ang Diyos ai nagkaroon ng isang planoo Bago ang pundasyon ng mundo (1 Pedro 1:20) upang ipadala si Jesús upang Mamatay para sa kasalanan ating MGA, na nagmamahal SA Amin (Juan 3:16) Ang Diyos, na ang Diyos ai maaaring maghatid SA Amin, de na ang Kanyang Anak nagdusa en namatay para sa Atin. Paskua ai nagpapakita nd ang MGA Kristiyano ai napalaya mula SA SA kasalanan pamamagitan ng Kanyang kamatayan en Hindi nananatili SA kasalanan (Roma 6: 1-5).

Ngunit kailangan lang tanggapin ang sakripisyo ni Hesus ai Hindi lahat Doona ai upang planoo ng kaligtasan ng Diyos.

Iba't-ibang MGA Tao mapanatili ang simula ng kapistahan ng kaligtasan ng Diyos SA pamamagitan medyo pagkilala Paskua a / o Pentecost, ngunit Hindi kailanman pumunta SA upang Malaman ang "kalaliman ng MGA kayamanan" (cf. Roma 11:33) biyaya NG nG Diyos (2 Pedro 3:18) nakalarawan SA pamamagitan ng IBA Pang MGA Bibliya festas.

Cristo ai Hindi lamang ang MGA pódense akda / baguhan ng ating kaligtasan (Hebreo 5: 9), ngunit ai DIN tagatapos ng ating kaligtasan (Hebreo 12: 2; 1 Pedro 1: 1-9). Ang kanyang tunay na mga tagasunod panatilihin ang Kanyang primavera na caída Días Santos.

3. Noite upang Maging Siniyasat en Ang araw ng Tinapay na Walang Lebadura

Ipinakikita ng Bibliya nd Ehipto ai Isang URI ng kasalanan mula SA kung saan ang MGA Anak ni Israel ai kailangang maihatid (cf. Exodo 13: 3; Apocalipsis 11: 8). Ipinakikita ng Bibliya nd ang MGA Kristiyano SA ngayon ai nakatira SA isang Mundo nd Kung saan ai Isang URI ng espirituwal nd "Babylon" (Apocalipsis 17: 1-6). Ipinakikita ng Bibliya nd ang MGA Kristiyano ai relatibong madaling maihahatid mula SA MGA Ito *matapos ang* ibinubuhos ng Diyos ang MGA Salot SA Babilonia (Apocalipsis 18: 1-8). Ilan SA MGA Salot nd nakalista SA Aklat ng Apocalipsis ai katulad SA MGA Sabay-Sabay nd ginagamit SA Exipto, SA harap ng Bayan ng Diyos ai naihatid nd.

Ang mga Anak ni Israel SA Ehipto SA Unang araw ng Tinapay na Walang Lebadura.

Ang Biblia, SA Levítico 23: 7-8 ai nagtuturo nd ang parehong ang una en Huling araw ng tinapay nd walang lebadura ai oras para sa isang banal nd "nd pagpupulong" (ARC), Isang "banal nd pagpipisan;" (BJ). Ang NG Gabi punta-labinlima ng Nissan (nd Kung nagsisimula saan ai nd nd banal araw) ai nagsisimula ang Pista ng Tinapay nd Walang Lebadura, nd Kung saan kasangkot SA pagkain (cf. Exodo 00:16; Levítico 23: 6).

Nakasulat SA Biblia ang mga sumusunod:

⁴² Ito ai Isang gabing ipangingilin para sa Panginoon dahil SA paglalabas niya SA SA kanila lupain ng Exipto: Ito ai yaong Gabi ng Panginoon nd ipangingilin ng lahat ng MGA Anak ni Israel SA kanilang henerasyon. (Éxodo 00:42, ACF)

Ito ai Ang-kapansin pansin nd Gabi ng ating Panginoon, Nang kaniyang Kunin Sila mula SA lupain ng a † gypt: ngayong Gabi ang lahat ng MGA Anak ni Israel ai dapat obserbahan SA kanilang henerasyon. (Orixinal Douay Rheims)

Para sa MGA Kristiyano, ang noite SA Maging Siniyasat MGA Larawan ng Aming pagkuha aksyon upang mag-iwan ng espirituwal nd SA Ehipto (cf. Pahayag 11: 8) - Ito ai isang bagay nd dapat maging sanhi ng MGA Kristiyano upang magalak.

Ayon SA kasaysayan, ang Noite SA Maging Siniyasat normais no kasangkot isang maligaya hapunan. cea Ang kasama normal, ngunit hindi limitado SA, tinapay na lebadura walang.

Ang masa ng MGA Hudyo Tawagan ang 15th Paskua

MGA lider ng nagbago xudaica ang petsa en Ilan ang SA kanilang MGA Gawi kaugnay SA Paskua. Ang ilang MGA rabínica pinagmumulan iminumungkahi na Ito ai dahil hindi Nila Nais en panatilihin Ito SA parehong bilang ang tapat na mga Kristiyano (Wolf G. leksiko en Makasaysayang Kontribusyon SA Bibliya en NG Paskua Rabi. G. Wolf, 1991).

Kundi Pati en Rin, marahil dahil SA isang pagkonsumo ng isang pagkain SA Noite na Siniyasat en ilang MGA tradisyon, na sinamahan ng kung Paano ang mga Hudyo tendían upang Harapin ang mga banal na araw dahil SA diáspora (ang mga Hudyo SA labas ng lupain NG Israel) MGA isyu SA kalendaryo (banal nd MGA Araw. Enciclopedia xudía de 1906), Hudyo ai maio posibilidad nd nd tumawag SA noite siniyasat ang Paskua ng karamihan SA MGA Judio panatilihin Ito SA Gabi ng ^{Ika-15} nG Nissan / Abib. Ang ilang MGA panatilihin ang parehong MGA ^{Ika-14} en ^{Ika-15} NG Paskua.

SA panahon ni Xesús, ang MGA saduceus tendían upang panatilihin ang Paskua SA ^{Ika-14} en NG MGA Pariseo Noong ^{Ika-15} (Rabi Jeffrey W. Goldwasser. Bakit ang MGA Hudyo SA Amerika ai pode dalawang Seders Paskua?).

Ngunit, itinuturo ng Bibliya ang dalawang iba't ibang oras ai para sa dalawang iba't ibang MGA layunin. Ang Lumang Tipan Paskua ai nagpapakita na ang mga Anak ng Israel ai nangaghusay Rin protektado en hindi magdusa mula SA Anghel ng kamatayan. Ang Bagong Tipan Paskua ai nagpapakita, para sa mga Kristiyano, na Si Xesús ang nagdala ng mga ating kasalanan mismo SA pamamagitan ng Kanyang kamatayan.

Ngunit, Noite ang SA Maging Siniyasat mapaalalahanan ang MGA Hudyo nd dapat Silang maging nagpapasalamat para sa pagpapalaya ng Diyos mula SA SA pagkaalipin pagkaalipin SA Ehipto (Éxodo 00:42). Para sa mga Kristiyano, Noite ang SA Maging Siniyasat nagtuturo Tayo maging Masaya en nagpapasalamat para sa pagpapalabas Xesús ai nagbibigay mula SA pagkaalipin ng kasalanan (Juan 8: 34-36).

Ang ilang MGA iskolar na Hudyo ai mapagtanto na naglilista ng Bibliya Paskua bilang SA ibang petsa kaysa sa pagdiriwang ng tinapay na walang lebadura:

Lev. . XXIII, gayunpaman, Tila nd Makilala SA pagitan ng Paskua, nd Kung saan ai Naka-conxunto para sa ikalabing-APAT nd araw ng buwan, en (Kapistahan ng MGA Tinapay nd Walang Lebadura; á¼¼Î¿Î i "i@ i" á¿½ Î½ ¼ € Î¼ Î¼¼ %o V, Lucas XXII 1; .. Josephus, "BJ" I II, § 3), nd itinakda ukol sa ikalabing limang araw. (Paskua. Enciclopedia xudía de 1906)

Samakatuwid, SA Kabila ng karamihan SA MGA Judio pagtawag Kung ano ang panatilihin ang MGA Ito SA ^{Ika-15} NG Paskwa, ang 15th ai biblicamente itinuturing nd bahagi ng Pitong araw nd nd pagdiriwang ng tinapay lebadura walang. Dahil Hudyo ai pode posibilidad upang bigyan ng DIN, pag Ang-Alis mula SA Ehipto en umaasa SA MGA tiyak nd tradisyon di-Bibliya, ai pode posibilidad Sila upang halos obserbahan lamang ang pangalawang petsa.

Exodo kabanata 12 Tinatalakay ng Paskua en ay nagsisimula SA Diyos nd nagtuturo Si Moises en si Aaron tungkol SA kung ano Sila ai upang turuan ang MGA Tao Pati nd Rin ang Kung ano ang pagpunta SA mangyayari. Pagtuturo na Ito ai kasama ang pagkuha ng fóra ng isang Tupa SA ikasangpung araw nitong Unang buwan, na tinatawag na Abib, na pag-save ng Ito-se Hanggang SA araw ¹⁴ kapag Ito ai papatayin SA takip-Silim - SA simula ng ^{Ika- 14}.

Pansinin sumusunod ang isang bagay mula SA MGA na mga tagubilin tungkol SA Paskwa:

²¹ Nang magkagayo'y ipinatawag ni Moises ang lahat ng Matanda SA Israel, en sinabi SA kanila, "Pumili en kumuha ng MGA Tupa para mangagasal na ayon SA inyong MGA Pamilya, en papatayin ang korderong Paskua. ²² kayo'y kukuha ng isang bigkis nd hisopo, inyong babasain SA Dugo nd palanggana NASA, en saktan ang MGA kapitel a Ang dalawang haligi ng Pinto ang Dugo nd NASA palanggana a Ang sinoman SA Inyo ai Huwag labas SA Pinto ng kaniyang bahay Hanggang Umaga (Éxodo 12: 21-22) ..

Ang pananalitang SA salitang "Hanggang Umaga" ai mula Hebreo na nangangahulugang "ang mga paglabag SA pamamagitan ng liwanag ng araw", "pagdating ng liwanag ng araw," o ang "pagdating ng pagsikat ng araw".

Kaya, MGA Israelita ai Hindi pumunta SA labas ng kanilang MGA tahanan Hanggang SA matapos Liwayway SA ^{1ka-14}. Ano ang nangyari Nang pero maaga SA gabing Iyon?

²⁹ No nangyari, SA que Deia Gabi, nd sinaktan ng Panginoon ang lahat ng MGA panganay SA lupain ng Egipto, mula SA panganay ni faraón nd nakaluklok SA kaniyang luklukan, Hanggang SA panganay ng bilanggo nd NASA bilangguan; na ang lahat ng mga panganay SA MGA hayop ... ³³ No ang mga exipcio, Bayan ang, na madaliang pinaalis Sila SA lupain SA pagmamadali. Sapagka't kanilang sinabi, "Kaming lahat ai Patay na". (Éxodo 12: 29,33)

Moises en Aaron ai hindi lumabas SA Gabi - Iyon ai isang maling palagay na Maraming ang pode:

²⁸ Sinabi nga ni faraón SA kaniya, "Lumayo kayo sa Akin Dalhin pag-iintindi SA iyong sarili en Makita muli ang aking mukha: sapagka't SA araw na iyong Makita ang aking mukha ai mamamatay ka"

²⁹ Sinabi ni Moises, "nagsalita ikaw ai na Rin. Hindi ko Makita ang iyong mukha muli". (Éxodo 10: 28-29)

Pagkatapos ng kamatayan ng panganay, MGA Israelita ai pode bilang ng MGA Gawain upang makumpleto Bago umalis Ehipto. Sila ai upang manatili SA loob ng kanilang bahay Hanggang Umaga, SA pagpuputolputol ng liwanag ng araw, magsunog ng MGA labi ng MGA batang Tupa nd kinakain aa Hindi, pumunta Nayon SA MGA en Lungsod nd tinitirhan ng MGA Taga-Ehipto en hilingin SA kanila upang mabigyan Sila ng pilak, ginto, en damit, ipunin en i-Cargando-se Ang-anumang pag aari Nila Siyang magsusulong en nG kanilang bakahan a MGA Kawan maglakbay SA paa, para sa ilang hangga't dalawampung milya, SA Ramsés Kung saan ang kanilang organisadong paglalakbay SA labas ng Ehipto ai upang magsimula. abiso:

³⁴ E o pobo tomou a masa, antes de que levedado, e as amassadeiras atadas e os seus vestidos, sobre os ombreiros. ³⁵ E os fillos de Israel fixeron segundo a palabra de Moisés; e pediron aos exipcios xoias de prata, e xoias de ouro, e vistes: ³⁶ E o Señor deu ao pobo balde aos ollos dos exipcios, de xeito que xa prestou lles cousas que pedían. E despojaram os exipcios. ³⁷ E os fillos de Israel da Ramessés a Sucote, preto de seiscentos mil a pé, só de homes, sen contar os nenos. ³⁸ e unha multitude mixta Tamén subiu con eles; e rabaños e manadas, unha gran cantidade de gando. ³⁹ E cozeram bolos sen levadura da masa que sacou de Egipto, para que non se fermentado; porque foron lanzados para fóra de Egipto, e non podía tardar nin prepararan para si provisiones. (Ex 12: 34-39, ACF)

A noite sendo observado é a noite que deixaron Ramsés. A noite realmente saíron de Exipto.

Despois de facer o que Deus lles dixo para facer, eles deixaron.

Éxodo 13:18 nos di: "os fillos de Israel, subiu nas filas ordenadas fóra da terra de Exipto." Considerando o número de persoas ea idade, é notable que eles foron capaces de facelo todo pola noite despois a Pascua.

pan ázimo

Nós, cristiáns, recoñecemos que Xesús pagou o prezo polos nosos pecados na Semana Santa e que estamos a tentar vivir, como fixo, sen pecado e da hipocrisía, da cal fermento simbolicamente pode representar (Lucas 12: 1).

O falecido Herbert W. Armstrong escribiu sobre iso:

E, como os israelitas saíron cunha man alta (Números 33: 3), en gran exaltación e euforia sobre a liberación da escravitude, por iso é que o recién xerado Christian comezar a súa vida cristiá - nas nubes de felicidade e alegría. Pero o que ocorre?

O diaño eo pecado buscar inmediatamente despois do recentemente nado fillo de Deus - e logo a nova e inexperto Christian descobre que está abaixo nas profundidades do desánimo, e tentando a desistir e saír.

Observe Éxodo 14, comezando co versículo 10 -, logo que os israelís víronse este gran exército perseguindo-os, perderon a coraxe. Temor veu sobre eles. Eles comezaron a resmungar e reclamar. Eles viron que era imposible para eles para estar lonxe de faraón eo seu exército, porque era moi poderoso para eles. E estaban indefensos. Por iso, é coa xente.

A nosa forza non é suficiente!

Pero teña en conta a mensaxe de Deus para eles a través de Moisés: "Non teñades medo, estade quietos, e vede o livramento do Señor ... para os exipcios ... virdes novo non máis para sempre O Señor pelejará por. vostede"! Que marabilla!

Indefenso, é-nos dito para estar parado, e vede o livramento do Señor. El loitará por nós. Non podemos gañar Satanás eo pecado, pero pode. É o Cristo resucitado - O noso Sumo Sacerdote - que vai purificar - nos santificar - libranos - que dixo que nunca ía deixar-nos nin nos abandone!

Non podemos manter os mandamentos no noso propio poder e forza. Pero Cristo en nós pode mantelos! Debemos contar con el en fe. Armstrong HW. Días Santos, ou de Deus Pagan Holidays-Cal? Igrexa Mundial de Deus, 1976)

Finalidade do Festival

Pero imos aprender o significado completo deste. Por que Deus ordenar estes días de festa? Cal era o seu gran obxectivo? Paso agora a Éxodo 13, versículo 3: "... Moisés dixo ao pobo: Lembra este día, en que saístes de Exipto ..." Este foi o día 15 de Abib. Versículo 6: "Sete días comerás pans ázimos, e ao sétimo día habrá unha festa ao Eterno ... Isto faise por mor do que o Eterno fixo [a MEMORIAL] ... e será un sinal "- (proba milagrosa de identidade) - 'sobre a túa man e por memorial entre os teus ollos' - por que? - "que a lei Señor estea na túa boca ... Ti a iso guardarás este estatuto ..."

Oh, amados irmáns, ve o significado marabilloso? Entender o verdadeiro significado de todo isto? Ve o propósito de Deus? A Semana Santa imaxes da morte de Cristo, para remisión dos pecados que son pasados. A aceptación do seu sangue non perdoa pecados que cometera - non dá permiso para continuar no pecado -, polo tanto, cando acepta-la, os nosos pecados son perdoados só ata que o tempo - pecados pasados.

Pero imos deixar por aí? pecados pasados perdoados. Pero aínda estamos carne seres. Aínda sufrirá tentacións. O pecado nos mantiña na súa embreagem - fomos escravos do pecado, no seu poder. E somos impotentes para entregar-nos de que! Temos estado en escravitude ao pecado. Imos entender a imaxe - o significado. (Armstrong HW. O que ten que saber sobre a Semana Santa e Festival dos pans ázimos. Boa Nova, marzo de 1979)

Ata que punto os cristiáns deben aniquilar o pecado? Completo, como Xesús ensinou "seredes perfectos como voso Pai celestial é perfecto" (Mateo 5:48). Fermento simbolicamente pode ser un tipo de pecado (cf. 1 Co 5: 7-8). Como o pecado, puffs fermento superior.

Como sete é o número de Deus simboliza integralidade, os cristiáns deben seguir a Pascua con sete días de pans ázimos. O significado eo simbolismo non é completa con só Pascua. Pascua imaxes da aceptación do sangue de Cristo para perdón dos pecados pasados e da morte de Xesús.

Debemos deixar Cristo simbolicamente colgado na árbore da súa morte (cf. Gálatas 3:13)? Non. Os sete días dos pans ázimos seguintes Pascua axuda foto para nós gardalo completo de pecado, o respecto dos mandamentos - tras pecados pasados son perdoados como resultado do sacrificio de Xesús.

Os días da imaxe pan sen levadura da vida e obra de Xesús resucitado. Xesús subiu ao trono de Deus, onde está agora activamente no traballo no noso favor como o noso Sumo Sacerdote, limpando connosco do pecado (Hebreos 2: 17-18) entregarse nos completamente do seu poder!

Aquí está o que as Escrituras hebraicas dicir sobre os días de pans ázimos:

¹⁵ Por sete días comeredes pans ázimos. O primeiro día quitarás a levadura das vosas casas. Porque calquera que comer pan levedado, desde o primeiro día ata o sétimo día, ese será cortado de Israel. ¹⁶ O primeiro día haberá unha santa convocatoria, e no sétimo día haberá unha santa convocatoria para ti. Ningunha obra debe facerse sobre eles; pero o que todos deben comer - que só pode ser preparado por ti. ¹⁷ Entón ten que observar a festa dos pans ázimos, porque ese mesmo día eu vou traer os vosos exércitos da terra de Exipto. Polo tanto, ten que observar este día nas vosas xeracións por estatuto perpetuo. ¹⁸ No primeiro mes, o día catorce do mes, á tarde, comeredes pans ázimos ata o vixésimo primeiro día do mes, á tarde. ¹⁹ Por sete días sen levadura será atopado nas súas casas porque quen come o que é levedado, esa mesma persoa será cortado da congregación de Israel, se é un estraño ou un nativo da terra. ²⁰ Debe comer nada levedado; . En todas as vosas vivendas comeredes pans ázimos "(Éxodo 12: 15-20)

Levítico 23: 6-8 ensina sobre iso tamén. E Deuteronomio 16:16 amosa que as ofertas eran esperamos para ser dada nos días dos pans ázimos, Pentecostés, ea caída Santo Días.

Orixinalmente, había "holocaustos e sacrificios" cando Deus "os tirou da terra de Exipto" (Xeremías 07:22). Eles foron engadidos por mor da desobediencia (Xeremías 7: 21-27) eo Novo Testamento está claro que nós non precisamos ter holocaustos ou sacrificios de animais agora (Hebreos 9: 11-15).

Como comemos o pan ázimo cada un dos días, entendemos que temos que evitar o pecado que é tan prevalente no mundo que nos rodea.

Feito Lonxe ou mantidos?

Eran os días dos pans ázimos aniquilado? Considere algo que Herbert W. Armstrong escribiu:

Non suprimida a Antiga Alianza

Teña en conta que os días dos pans ázimos son un período, tendo dous sábados de alta día. E este período é establecido para sempre - mentres os israelitas estaban aínda en Exipto - antes de que a lei cerimonial de Moisés fora dado ou escrita - diante de Deus mesmo propuxo a antiga alianza! O que a lei de Moisés, é a antiga alianza, non trouxo ou instituído, non poden levar! Na tradución de Fenton, o verso 17 é traducido: "consecuencia Manteña dese período como unha institución cada vez máis duradeira." O período completo está incluído.

Iso por si só debe probar que os días santos - e os sete días de pan sen levadura - son obrigatorias hoxe, e sempre!

Agora, se eses textos se aplican ao día 15, non o 14, como certamente facer, e é aquí probado finalmente, a continuación, é a Pascua establecido para-EVER? En realidade, é! Pero estes textos enriba refírense á festa e non de Pascua. No parágrafo que comeza Éxodo 12:21 a Pascua é de novo devandito, e verso 24 establece-lo para sempre! ...

Para observar a Pascua só, e, a continuación, deixar de observar os sete días dos pans ázimos, medio, no simbolismo, aceptar sangue de Cristo, e para seguir o pecado - para dicir ... a lei é aniquilado, estamos baixo a graza, é dicir, de licenza, para continuar no pecado!

Os sete días dos pans ázimos imaxinar o respecto dos mandamentos, que é outra forma de dicir o afastamento de pecado. (Armstrong HW. O que ten que saber sobre a Semana Santa e Festival dos pans ázimos. Boa Nova, marzo de 1979)

Os primeiros cristiáns non cren que os días dos pans ázimos foron aniquilado. O Apóstolo Paulo endosada manter axeitadamente a Festa de pan ázimo (1 Corintios 5: 7). El e outros aínda marcado / observou-se e observou-se fóra de Xudea:

⁶ Pero navegamos de Filipos, despois dos días dos pans ázimos, e en cinco días uniuse a eles en Tróade, onde estivemos sete días. (At 20: 6)

Os cristiáns non estaban mantendo os días dos pans ázimos, o Espírito Santo non tería inspirou esta a ser gravado así. Agora Filipos era unha cidade gentia en Macedonia. Foi gobernado polos romanos - mantendo así estes días non se limitou a un lugar como Xerusalén. En polo menos dous lugares no Novo Testamento, vemos que os días dos pans ázimos eran para ser mantido en áreas pagáns (1 Corintios 5: 7; Actos 20: 6).

Considero tamén a declaración "foi durante os días dos pans ázimos" en Actos 12: 3. Desde o autor Gentile Luke dirixiuse ao libro de Actos a outro pagáns (Actos 1: 1), por que el mencionados nos días de hoxe se eran descoñecidos para os cristiáns gentiles e deixara de existir?

Quizais debería ser engadido que a *carta dos Apóstolos* espuria século 3^o afirma que Xesús ensinou os seus seguidores que manter os días dos pans ázimos ata que volva. Aínda que non poidamos contar con este documento, isto indica que algúns estaban mantendo estes días para o século 3rd.

Información de fóra da Biblia relata que os apóstolos Paulo, Xoán, Filipe, xunto con Policarpo de Esmirna e outros cristiáns primitivos, mantivo os días dos pans ázimos (Piñño. Vida de Policarpo, Capítulo 2).

A pesar diso, Canon 38 do *Concilio de Laodicea* do século IV (c. 363-364) prohibiu a observación dos días dos pans ázimos. Aqueles na Igrexa de Deus non podería cumprir con moitos decretos deste Consello, que foi contra a Biblia e as antigas tradicións dos fieis.

Polo tanto, varios observadores do sábado seguiu mantendo os Días de pan sen levadura despois (Pritz Nazareno xudaica cristianismo magnas, Xerusalén, 1988, p 35; ... Jerome como citado en Pritz, pp 58,62,63 ;. Ephiphanius O Panarion. de Euphrasianus de Salamina :. Libro II (seitas 1-46) Sección 1, Capítulo 19, 7-9 Brill, 1987, p 117-119) e na Idade Media e ademais (Liechty D. Sabbatarianism o século XVI .. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp 61-62; Falconer John a Breife refutação de John Traskes Judaical e Novos Fanyces, pp 57-58, como citado en Bola B. Sétimo Día Men: ... sabatistas e Sabbatarianism en Inglaterra e Gales, 1600-1800, 2ª edición. James Clark & Co, 2009, pp. 49-50).

Como nós na Igrexa *continuada* de Deus non aceptan que o *Consello de Laodicea* falou para a verdadeira igrexa cristiá, aínda manter os días dos pans ázimos. Comemos un pouco de pan sen levadura para cada un dos sete días como a Biblia admoesta (Éxodo 12:15; 13: 6; 23:15; 34:18). Este pan pode facerse de diferentes grans / porcas, a utilización de trigo é non-bíblicamente necesario.

(E, se cadra, debe ser mencionado que se pode comer outros que pan sen levadura alimentos durante esta festa, só que hai pan fermentados son para ser comido. Ademais, a diferenza de Pascua, o primeiro eo último día dos pans ázimos son días, como o sábado semanal, que non se está a traballar.)

Mentres algúns quere alegorizam aínda que moitas partes da Biblia, aínda que certamente hai un entendemento espiritual para os días Santos, hai tamén un físico. E o respecto física nos axuda a entender mellor as leccións espirituais.

Os días dos pans ázimos axuda imaxe que nós, os cristiáns deben esforzarse para poñer o pecado ea hipocrisía das nosas vidas (cf. Mateo 16: 6-12; 23:28; Lucas 12: 1). Ao perder los físicamente, ela nos axuda a aprender mellor as leccións espirituais que Deus planeou.

4. Pentecostés: A verdade sobre a súa vocación eo don increíble de Deus

A maioría dos que profesan a Cristo sabe algo sobre Pentecostés. Moitos consideran que o inicio da igrexa do Novo Testamento correctamente.

Despois de que Xesús morreu, seus discípulos foron dixo esperar a recibir o poder do Espírito Santo:

⁴ E, estando con eles, ordenou-lles que non se retirasen de Xerusalén, pero que esperasen a promesa do Pai "que," El dixo: "vostede xa escoitou falar de min; ⁵ para certo, Xoán bautizou con auga, pero vós seredes bautizados co Espírito Santo, non moito despois destes días ". (At 1: 4-5)

Entón, eles esperaron e:

¹ Cando o día de Pentecostés chegou a plenitude, estaban todos xuntos no mesmo sitio (At 2: 1).

Teña en conta que a declaración enfatiza o feito de que **o día de Pentecostés chegara plenamente**. A Biblia deixa claro que os acontecementos que se seguen foron directamente relacionado ao feito de que **o día de Pentecostés chegara plenamente**. E, ao que sucedeu cos discípulos, porque foron todos observalo xuntos.

Aquí está o que pasou a continuación:

² E de súpeto veu do ceo un son, como dun vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estaban sentados. ³ E foron vistas por eles linguas repartidas como que de lume, as cales chegaron sobre cada un deles. ⁴ E todos quedaron cheos do Espírito Santo e comezaron a falar noutras linguas, conforme o Espírito lles concedía que falasen. ...

³⁸ Entón Pedro díxolles: "Arrependedei-vos, e cada un de vós sexa bautizado en nome de Xesús Cristo para perdón dos

pecados; e recibiredes o don do Espírito Santo. ³⁹ Pois a promesa é para ti e para os seus fillos, ea todos os que están lonxe, tantos cantos o Señor noso Deus chamar ".

⁴⁰ E con moitas outras palabras daba testemuño e exhortaba os, dicindo: "Salvai vos desta xeración perversa". ⁴¹ Entón, os que lle aceptaron a palabra foron bautizados; e aquel día preto de tres mil almas foron engadidos a eles. ⁴² E perseveravam na doutrina e na comunión dos apóstolos, na fracción do pan e nas oracións. ... ⁴⁷ louvando a Deus e caendo na graza de todo o pobo. E engadía o Señor á igrexa aqueles que ían sendo gardados. (At 2: 2-4, 38-42, 47).

Recibiron un pouco do poder de Espírito Santo. E este é considerado o inicio da igrexa cristiá polos católicos romanos, ortodoxos orientais, a maioría dos protestantes, Testemuñas de Jeová, e Igrexa de grupos Deus. Así, o Espírito Santo foi dado nun determinado momento (á vez que moitos dos xudeus observado Pentecostés) e que os discípulos de Xesús aínda estaban observando.

Iso non foi unha coincidencia.

Hai máis de Pentecostés?

Moitos non entender que o Pentecostés representou máis que a doazón do Espírito Santo eo inicio da igrexa do Novo Testamento.

Mirando para pasaxes en Antigo e Novo Testamento ofrece máis información sobre este día eo seu significado.

A Festa de Pentecostés foi mantido polos cristiáns trala inicial, pero sen mención de falar en linguas. O apóstolo Paulo seguiu mantendo Pentecostés décadas despois do Pentecostes mencionado no segundo capítulo do libro de Actos. Teña en conta o que escribiu, preto de 56 AD:

⁸ Pois eu non quere velo agora no camiño; pero espero estar un tempo con vostede, se o Señor o permitir. Pero vou permanecer en Éfeso ata o Pentecostés (1 Corintios 16: 8).

Isto amosa que Paul sabía cando Pentecostés era, que sentiu que o Corinthians que saber cando Pentecostés era, e que os Efesios coñecería cando Pentecostés foi. Así, ao parecer, estaba sendo observado por Paul e os xentís en Éfeso e Corinto.

Nun ano, o apóstolo Paulo tamén quería estar en Xerusalén para Pentecostés, preto de 60 AD:

¹⁶ Porque Galicia decidira pasar á praza de Éfeso, para que non tería que gastar tempo en Asia; pois estaba correndo para estar en Xerusalén, se é posible, o día de Pentecostés (Actos 20:16).

Así, os cristiáns en Xerusalén aínda estaban observando Pentecostés e Paul foi observa-lo tamén. Se non, non habería ningunha razón obvia por que Galicia quería estar en Xerusalén o día de Pentecostés.

O termo Pentecostés é un termo grego que significa 50th. Este termo deriva do seguinte descrición Hebraica de calcular a data:

¹⁵ E ten que contar para vós, desde o día despois do sábado, desde o día en que trae a salsa da oferta de movemento: sete semanas é rematada. ¹⁶ Conta de 50 días para o día despois do sétimo sábado (Lv 23: 15-16).

O Día de Pentecostés ten varios nomes, e por iso, algúns foron confundido sobre iso. Os seus outros nomes bíblicos inclúen: a Festa da Colleita, a Festa das Semanas eo día de primicias.

Tradicións xudías e cando é Pentecostés?

Cantando miúdo acompañado as festas santas de Deus, que comezou ao pór do sol:

²⁹ Debe ter unha música Como na noite nun festival santo é mantido, e alegría de corazón, como cando se vai cunha frauta, para vir ao monte do Señor, á Rocha de Israel. (Is 30:29)

Xudeus modernos tenden a chamar Pentecostés polo termo *Shavuot*.

Algúns foron confundido cando Pentecostés é. Moitos xudeus non mantelo no mesmo día que a Igrexa *continuada* de Deus mantén-lo.

Os saduceus xudeus dixo correctamente "que o Pentecostés sempre caen en domingo", con todo "[i] n post-talmúdica e literatura geonic ... Pentecostés cae o día 6 de Siwan" (Pineles, 'Darkeh Shel Torah', p. 212 , Viena de 1861; .. Pentecostés Enciclopedia xudía de 1906) a data de moitos xudeus usan agora (que é na literatura post-talmúdica que foi xuntos despois do Antigo Testamento e non é escritura), é un cambio máis tarde e non a data bíblica . Nós, da Igrexa *continuada* de Deus observar o método bíblico.

Teña en conta o seguinte do ex Rabino Xefe Lord Sacks:

Os fariseos, que crían na Lei Oral, así como a escrita dun entendido "o sábado" para dicir, aquí, o primeiro día de Pessach (15 Nisan). Os saduceus, que só pensaba na lei escrita, levou o texto literalmente. O día despois do sábado e domingo. Así, a conta comeza sempre un domingo, e Shavuot, cincuenta días despois, tamén sempre cae un domingo. (Sacks L. Judaísmo :. Un pensamento para Shavuot Arutz Sheva, 3 de xuño de 2014.)

Os cristiáns deben lembrar que Xesús condenou os fariseos por confiar demasiado na Lei oral sobre a lei escrita (Marcos 7: 5-13). Xesús díxolles que estaban "facendo a palabra de Deus sen efecto a través da súa tradición que vostedes mesmos transmitiron. E moitas desas cousas que fai" (Marcos 7:13).

E, como se mostra a continuación, Pentecost refírese ao tempo de conta de cincuenta como estando asociado firstfruits:

¹⁶ Conta de cincuenta días para o día despois do sétimo sábado; entón ten que ofrecer unha nova oferta de cereais ao Señor. ¹⁷ Vostede soto súas vivendas dous pans de dúas décimas de efa. Eles serán de flor de fariña; eles deben ser cociñados con fermento. Son as primicias ao Señor (Levítico 23: 16-17).

Cando contar cincuenta días para o día seguinte ao sétimo sábado cre que Pentecostés é sempre a vir nun domingo. Pentecostés é executado desde o sol sábado ata a posta do sol do domingo. Irineu, que alegou ter atopado Policarpo de Esmirna, escribiu que os apóstolos mantiveron Pentecostés un domingo (Fragmentos Irineu, 7).

primicias

O uso do termo "primeiros froitos" suxire unha segunda colleita. E, de feito, iso tamén é apuntado no Antigo Testamento:

¹⁶ ... a Festa da Colleita, as primicias do teu traballo, que ten sementado no campo; ¹⁷ ea festa da colleita no fin do ano, cando ten collido os froitos do seu traballo de campo (Éxodo 23: 16-17).

²² E ten que observar a Festa das Semanas, das primicias da colleita do trigo, ea festa da colleita no fin do ano (Éxodo 34:22).

²⁶ Tamén o día das primicias, cando trae unha nova oferta de cereais ao Señor na súa Festa das Semanas, teredes unha santa convocatoria (Números 28:26).

Aínda que algúns comentaristas protestantes refírense a oferta de movemento polia como a festa de primeiros froitos (por exemplo, ED Radmacher ed. As Nelson Estudo bíblicos. Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1997, p. 213), iso é un equívoco. Mentres "un paquete de primeiros froitos" foi ofrecido logo (Lv 23: 10-11), como se mostra arriba, a Biblia refírese á Festa das Semanas como o tempo de primeiros froitos (non simplemente un paquete).

Como é que a idea de primicias axudarnos a entender este día?

A Festa de Pentecostés ou Festa das primicias (Éxodo 34:22) recórdanos que Deus está chamando agora só unha pequena "primicias" da colleita espiritual, co último gran día benvida que imaxes dunha colleita maior máis tarde. A Spring Harvest, na maioría das áreas, en moito menor que a maior colleita da caída, e iso é consistente co plan de salvación de Deus para a humanidade.

Pero o que dicir de Xesús? El non era un tipo de primicias?

Si, por suposto foi. Galicia sinala:

²⁰ Pero agora Cristo resucitou dos mortos, e se fixo as primicias dos que dormen. ²¹ Porque, así como por un home veu a morte, tamén por un home veu a resurrección dos mortos. ²² Pois como en Adán todos morren, así tamén en Cristo todos serán vivificados. ²³ Pero cada un polo seu orde: Cristo as primicias, despois os que son de Cristo, na súa chegada. (1 Co 15: 20-23).

Cristo é o cumprimento da oferta salsa movido en Levítico 23: 10-11. El é o paquete de primicias. Tamén cumpriu ese papel cando subiu ao ceo o domingo (oferta de movemento mazo foi un domingo) despois

que foi resucitado (Xoán 20: 1,17). Pero nin el nin os seus verdadeiros seguidores observou que hoxe se chama Pascua.

Ademais, James sinala que Xesús nos trouxo a ser tamén un tipo de primicias:

¹⁸ da súa propia vontade, el nos xerou pola palabra da verdade, para que fôsemos como que primicias das súas criaturas (Santiago 1:18).

Así, mentres Xesús era as primicias orixinal para representar a oferta de salsa movido, os verdadeiros cristiáns son unha especie de primicias, representado polo día de Pentecostes. "Primicias" significa que só algúns serán parte da colleita nesta época (cf. Lucas 12:32; Romanos 9:27; 11: 5) - senón tamén implica que haberá unha maior colleita - un tempo en que todos os que nunca tiveron unha oportunidade para a salvación, máis tarde, ter un certo e real oportunidade.

Teña en conta o que Pedro declarou o día de Pentecostés:

²⁹ "Homes e irmáns, déixeme falar libremente sobre o patriarch David, que morreu e foi enterrado, eo seu túmulo está connosco ata hoxe. ³⁰ Polo tanto, a ser un profeta, e sabendo que Deus lle prometera con xuramento que o froito dos seus lombos, segundo a carne, levaría o Cristo para sentir no seu trono, ³¹ el, prevendo que, falou da resurrección de Cristo, que a súa alma non foi deixada no Hades nin a súa carne viu a corrupción. ³² a este Xesús resucitouo Deus, que todos somos testemuñas. ³³ polo tanto, que, exaltado pola destra de Deus, e recibindo do Pai a promesa do Espírito Santo, derramou . Isto que vós agora vedes e ouvis (Actos 2: 29-33)

Teña en conta que Pedro, o día de Pentecostés, referiuse a Xesús como froitas e que El resucitou. Pentecostés mostra que Deus bendí este pequeno colleita, concedendo o seu Espírito Santo para que poidamos superar, facer a súa obra e medrar espiritualmente, aínda vivindo "presente século malo" (Gálatas 1: 4)

Agora Xesús non foi só a primeira das primicias, Tamén era o primoxénito entre moitos irmáns;

²⁹ Porque os que de antemán coñeceu, tamén os predestinou para seren conformes á imaxe de seu Fillo, para que sexa o primoxénito entre moitos irmáns (Romanos 8:29).

⁵ Xesús Cristo, a fiel testemuña, o primoxénito de entre os mortos (Apocalipse 1: 5).

Xa que Xesús é o primoxénito, que seguramente implica que non pode facer-se outros que están a ser como el. Así, converténdose no semellante a Xesucristo tamén é parte da mensaxe de Pentecostés. Claro que a idea de facer como Cristo é ensinado en toda a Biblia e non se limita ao Pentecostés. Teña en conta o que Xoán escribiu:

² ... seremos semellantes a El (1 Xoán 3: 2).

Por se tratar dunha asemblea sagrada, observa-se semellante a un sábado semanal, pero coas ofertas (Dt 16:16). No Antigo Testamento, a Festa das Semanas, que inclúen primicias, foi mantido 50 días despois do sábado despois da Pascua.

Tras a morte de Cristo, os apóstolos reuníronse naquela data. E naquela data, o Espírito Santo foi derramado para facilitar cristiáns acceso a Deus como unha especie de primicias. Xesús foi o primeiro

destes primicias e cristiáns que son chamados nesta época son tamén para ser primicias como é (os chamados máis tarde tamén son para ser como Xesús é, pero simplemente non será primicias).

Días Santos poden ser mantido fóra de Xerusalén?

Algúns indicaron que os bíblicos Días Santos non pode ser mantido agora como esixe que todos quería ir a Xerusalén.

Pero iso non foi o caso historicamente, mesmo con Xesús.

Case ao comezo do seu ministerio mentres en Nazaré, Xesús falou sobre o "día dos sábados" (Lucas 4:16). Pentecost tamén é chamada de Festa de semanas / sábados (Dt 16: 10,16). Que Lucas quería dicir o plural pode ser confirmado por mirar para o termo grego real. A palabra real (agrupación non *do Forte* de palabras como) para sábados, σαββάτων, é plural (σαββάτω, como en Lucas 14: 1, é singular). O paso é traducido literalmente como segue:

¹⁶ E veu a Nazaret, onde foi creado. E segundo o seu costume, entrou nos días de sábados, na sinagoga, e levantouse para ler. (Lucas 4:16, verde)

Entón, iso axuda a demostrar que se pode manter un día santo, como Xesús fixo, nun lugar diferente de Xerusalén. Tamén parecía posiblemente manter un día santo na Galilea en Lucas 6: 1-2 (verde JP, Sr Interlinear Grego-inglés do Novo Testamento, terceira edición Baker Books, 2002.).

Quizais hai que esquecer que, cando a muller samaritana indicou que a adoración debe posiblemente ser restrinxido a área de Xerusalén (Xoán 4:19), Xesús dixo que non había unha restrición culto Xerusalén:

. ²¹ Xesús díxolle: "Muller, cre-me que o momento chega, en que nin neste monte, nin en Xerusalén adorareis Pai ²² Vós adorades o que non coñecedes; sabemos o que adoramos, porque a salvación vén . dos xudeus ²³ Pero o momento vén, e agora é, en que os verdadeiros adoradores adorarán Pai en espírito e en verdade ;. ao Pai busca para os seus adoradores ²⁴ Deus é espírito, e os que o adoran deben adorar en espírito e verdade ". (Xoán 4: 21-24)

O Novo Testamento mostra claramente que o Día Santo ou outro culto non se restrinxen a Xerusalén (ver tamén Mateo 10:23; 23:24).

Débese notar que as igrexas Greco-romana tamén recoñecen que o Pentecostés, por veces chamada a festa das semanas (Levítico 23: 15-16) ou o día das primicias (Número 28:26) no Antigo Testamento, tiña un significado cristián . E non restrinxen a observancia a unha cidade.

Considero tamén que a idea de cristiáns sendo primicias confirmase no Novo Testamento (Santiago 1:18). No antigo Israel, houbo unha colleita pequena na primavera e unha colleita máis no outono. A primavera Santo día de Pentecostés, cando debidamente comprendido, axuda a imaxe que Deus só está chamando algúns agora a salvación (Xoán 6:44, 1 Corintios 01:26; Romanos 11:15) cunha colleita maior vindo máis tarde (Xoán 7: 37- 38).

Moitas igrexas greco-romanas observar algunha versión de Pentecostés. Con todo, en parte porque non observan algúns outros días santos bíblicos, eles non poden entender por que Deus só chamar algunhas agora, e que ten un plan para ofrecer toda a salvación (Lucas 3: 6; Isaías 52:10). A misericordia triunfa sobre o xuízo "(Santiago 2:13).

5. Festa das Trompetas: Retorno de Cristo e os acontecementos que levaron a ela

A maioría das igrexas greco-romanas non gardan os días santos bíblicos que ocorren xeralmente no outono. Con todo, estes días Santos retratan moitos eventos centrais no plan de Deus.

A Festa das Trompetas non só retrata a vida de Cristo para resucitar as primicias dos mortos, tamén retrata o terrible momento da devastación logo adiante ea intervención de Xesús Cristo para salvar a vida de aniquilación total e establecer o Reino de Deus na terra.

Imos entender como este festival encaixa gran plan mestre de Deus.

Considérese que hai un gran período de tempo entre o día de Pentecostés ea festa das trompetas. Desde a igrexa do Novo Testamento comezou o día de Pentecostés e basicamente termina cando Xesús volver na última trompeta (1 Corintios 15: 51-57), en certo sentido, o período de tempo entre o Pentecostés ea festa das trompetas pode ser considerado como representando a era da igrexa .

O cuarto día Santo, a Festa das Trompetas, é observada en "O sétimo mes, o primeiro *día* do mes" (Levítico 23: 23-25).

O número sete no plan de Deus significa a conclusión e perfección. O sétimo mes do calendario de Deus (ocorre en setembro e / ou outubro) contén os últimos catro festivais, retratando a conclusión do gran plan de Deus para nós. O festival que cae o primeiro día deste mes marca o inicio dos eventos finais no plan de Deus.

É máis un Sábado anual de descanso do seu traballo regular, e estaba a ser un monumento con Sonido de trompetas (Levítico 23: 24-25). É tamén un tempo para aprender os camiños de Deus (Neemias 8: 2-3; cf. Esdras 3: 1-7). Moito do que pasou cos fillos de Israel foi escrito para os nosos "exemplos, e escritas con aviso noso, para quen os fins dos séculos chegaron" (1 Corintios 10:11).

É a partir do golpe de trompetas que a Festa das Trompetas chama o seu nome.

Hai unha gran cantidade de significado simbólico ligada co vento destes trompetas, especialmente en relación ao fin dos tempos en que estamos vivindo. Nótese que o nome xudeu moderno esta data, Rosh Hashanah para, non é bíblico, nin mesmo orixinal para os xudeus. Era algo que adoptaron séculos despois de que Deus deu a eles e despois do Antigo Testamento foi escrito (Kramer, Amy J. Rosh Hashaná Origins. Dereitos de autor © 1998-1999 Todos xudía, Inc).

A Biblia ensina que trompetas foron golpe para anunciar festas de Deus, así como para chamar a xente para montar (Números 10: 1-3, 10).

Libro da Vida

Curiosamente, estudiosos xudeus ter amarrado a Festa das Trompetas co 'Libro da Vida "(Peltz M, Rabi. Que está un saúdo Rosh Hashaná? Haaretz, 17 de setembro de 2012). Por que iso é de interese?

Ben, a Biblia ensina que os que están listados en 'Libro da Vida "(Filipenses 4: 3; Apocalipse 3: 5) serán resucitados (Hebreos 12: 22-23). Cando? Na sétima e última trompeta:

⁵¹ Velaquí, dígovos un misterio: nin todos durmiremos, pero todos seremos transformados - ⁵² nun momento, nun abrir e pechar de ollos, ante a última trompeta. Porque a trompeta soará, e os

mortos resucitarán incorruptíveis, e nós seremos transformados.⁵³ Por isto que é corruptíbel se revista da incorruptibilidade, e isto que é mortal se revista da inmortalidade. (1 Co 15: 51-53)

O libro da Apocalipse ensina claramente que sete trompetas será fundido (8: 2), o castigo vén sobre aqueles que non están protexidos por Deus (9: 4), e, a continuación, reino e xuízo de Deus virá (11: 15-18). Finalmente ela ensina que aqueles cuxos nomes non están escritos no Libro da Vida pode experimentar a segunda morte (Apocalipse 20: 14-15).

trompeta explosións

Considero que a Biblia amosa que durante a historia de Israel, que foi fortemente puntuada por conflitos e rebelión, trompetas continuaron a ser usados como dispositivos de alerta, para chamar ás armas ou como preludios para mensaxes importantes - sempre para marcar un evento de tremenda importancia para o todo nación.

Deus tamén usou os profetas, entre eles Isaías, Ezequiel, Oseas e Joel, para advertir Israel sobre castigos El traería sobre eles polo seu rebelión constante contra as súas leis. Estes profetas eran a usar as súas voces como trompetas a soar as súas advertencias ao pobo de Deus.

¹ Cry en voz alta, non aforra; Levanta a túa voz como a trompeta; Diga ao meu pobo a transgresión e á casa de Xacob os seus pecados. (Is 58: 1)

Nós, da Igrexa *continuada* de Deus está a traballar para facelo hoxe. Nós coraxosamente dicir dos pecados da sociedade e como os eventos mundiais están aliñados coa profecía debidamente comprendido - que tamén se esforzo para explicar.

Pero haberá tamén toques de trompeta literais próximos no futuro, como o Libro da Revelación ensina (Apocalipse 8: 1-13, 9: 1-18). Pero a maioría non vai acatar esas advertencias.

Moitos son sopradas no Libro de Apocalipse, e unha morea estaban sendo soprado na Festa das Trompetas (Levítico 23:24) - espero que moitos poden ver a conexión.

Pero o trompeta máis importante, en certo sentido, podería ser o último, o sétimo. Aquí está o que Apocalipse ensina sobre iso:

¹⁵ E o sétimo anxo tocou a trompeta, e houbo no ceo grandes voces, dicindo: "Os reinos do mundo viñeron a ser *os reinos* de noso Señor e do seu Cristo, e El reino para sempre e sempre!" ¹⁶ E os vinte e catro anciáns que se sentaron diante de Deus nos seus tronos caeron sobre os seus rostros e adoraban a Deus, ¹⁷ dicindo: "Nós te damos grazas, ó Señor Deus todopoderoso, o que é, o que era eo que hai de vir, porque que tomou o teu gran poder e reinou. ¹⁸ nacións se enfureceram, ea súa ira chegou, eo tempo dos mortos, que deben ser xulgados, e que ten que recompensar os seus servos, os profetas e os santos, e os que temer o teu nome, grandes e pequenos, e debe destruír os que destrúen a terra. " ¹⁹ Entón o templo de Deus foi aberto no ceo, ea arca da súa alianza foi vista no seu templo. E houbo lóstregos, barulhos, tronos, un terremoto e gran saraivada. (Revelación 11: 15-19)

A Festa das Trompetas imaxes do futuro golpe de trompetas ea realidade de que Xesús virá e establecer o Reino de Deus na terra. A boa noticia da chegada do Reino de Deus é unha gran parte do que Xesús quere que os seus servos para proclamar agora (Mateo 24:14; 28: 19-20), e entón virá o final (Mateo 24:14). A Festa dos puntos Trompetas vitoria de Cristo sobre este mundo.

historiadores greco-romanos, como Jerome e Epifânio (Catholica Omnia Tabulinum De Ecclesiae Patribus Doctoribusque Materia Migne JP Argumentum Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab columna relativa Culumnam 1415 -. 1542A, pp 922, 930 e Epifânio (Ephiphanius O Panarion de Ephiphanius de Salamina. libro II (seitas 1-46) Sección 1, Capítulo 19, 7-9 Frank Williams, editor Publisher Brill, 1987, p 117-119), rexistrou que os 'cristiáns Nazareno' seguiu mantendo a caída Días Santos ... nos séculos IV e V. tamén foron mantidos polos fieis cristiáns en Xerusalén que reivindicaron o edificio orixinal cristiá en Xerusalén no século IV ata que foron parados polas autoridades imperiais (Pixner B. Igrexa dos Apóstolos atopa na Mt Zion. Biblical Archaeology Review, maio / xuño de 1990: 16-35,60).

O antisemita John Chrysostom tentada especialmente para impedir a xente de manter a Festa das Trompetas, a finais do século IV (John Chrysostom homilía I contra os xudeus I: 5; VI : 5; VII: 2). Con todo, os que tentan ser fieis continuaron a facelo ao longo da historia. A Igrexa *continuada* de Deus faino agora.

6. Día da Expiación: Satanás Obtén Prohibido

O próximo outono santo día é o Día da Expiación:

²⁶ E o Señor falou a Moisés, dicindo: ²⁷ "Ademais, o décimo día deste sétimo mes será o día da expiación Será unha santa convocatoria para ti, ten que aflixir as vosas almas, e ofrecer unha oferta queimada ó. . Señor ²⁸ E ten que facer ningún traballo ese mesmo día, xa que é o día da expiación, para facer expiación por vós ante o Señor, voso Deus. ²⁹ a calquera persoa que non está aflito na alma ese mesmo día será extirpada do seu pobo ³⁰ E calquera que fai un traballo ese mesmo día, a persoa que a romperei do medio do seu pobo ³¹ farás ningunha obra; .. iso será estatuto perpetuo polas vosas xeracións en tódalas súas . vivendas ³² Esta será para vós un sábado de descanso, e afligireis as vosas almas ;. no noveno día do mes, á tarde, noite tras noite, ten que celebrar o seu sábado " (Lv 23: 26-32).

⁷ 'O décimo día deste sétimo mes teredes santa convocatoria. Afligireis as vosas almas; non debe facer calquera traballo. (Números 29: 7)

O xaxún é historicamente principalmente como a frase "aflixir as vosas almas" foi interpretado polo xudaica e Igrexa de comunidades Deus (isto tamén é comprobado por pasaxes como Sal 35:13; 69:10 e Isaías 58: 5) para significar o xaxún, salvo que de algunha maneira é paciente, e, polo tanto, xa está aflito. Noite tras noite significa de sol a sol.

O propio Novo Testamento chama o Día da Expiación, "Fast" (Actos 27: 9), que non só indica que o apóstolo Paulo estaba mantendo- (que estaría por declaracións en Actos 21: 18-24; 28:17), pero que o grego-chamado Teófilo (o cristián que o Libro de Actos foi dirixida en Actos 1: 1), tamén debe ser ou outro termo sería substituído.

individuos practicantes afiliados coas Igrexas de Deus rápido desde o sol esta noite ata a posta do sol na noite seguinte (se se fisicamente capaces - lactantes, nenos, mulleres embarazadas, e outros aflitos non son esperamos para rápido - iso é consistente coas prácticas xudías nesta área tamén). Neste rápido nos queda sen comida ou bebida.

Estrañamente, un informe protestante afirma que unha razón os cristiáns non precisan manter o Día da Expiación é porque non hai hoxe ningún templo xudeu (Cocherell BL. Se os seguidores de Cristo rápido o Día da Expiación?). Con todo, a realidade bíblica é que os fillos de Israel cumprían o Día da Expiación por séculos antes había un templo ea outra realidade é que o Novo Testamento mostra que os cristiáns son agora o templo de Deus (1 Corintios 3: 16-17) .

dúas cabras

No Antigo Testamento, o Día da Expiación incluíu unha cerimonia onde o chivo Azazel foi enviado ao deserto (Levítico 16: 1-10). Algúns cristiáns vin ese envío do bode Azazel afastado como retratando o tempo durante o milenio cando Satanás sería detido por mil anos no abismo (Apocalipse 20: 1-4). Isto significa que non será capaz de seducir e enganar durante ese tempo. Por mor do sacrificio de Xesús, unha cabra non é sacrificado para observar o día de hoxe (cf. Hebreos 10: 1-10).

Aínda Xesús foi o noso año pascual sacrificado por nós (1 Corintios 5: 7-8) e foi morto só unha vez (Hebreos 9:28), tamén vemos un tempo distinto de Pascua en que Xesús cerimonial é morto.

Por que?

Moitos especularon, pero podería haber pistas, xunto co feito de que este sacrificio acontece antes do lanzamento da segunda cabra.

A Semana Santa orixinal só resultou israelitas ser preterido por seus pecados. Nesta idade, os que son verdadeiros cristiáns afirman que o sacrificio de Xesús na súa Semana Santa terrea final para pagar a pena polos nosos pecados. Pero os cristiáns reais son unha pequena minoría da poboación do mundo (Lucas 12:32; Romanos 11: 5).

Sempre que a Biblia chama Satanás de "Deus deste século" que ten "cego" do mundo (2 Corintios 4: 4), a maioría foi cegado e aínda non foron cubertos polo sacrificio de Xesús. Con todo, iso vai ocorrer por case todos os que chamarase - nin neste mundo ou a idade para vir (Mateo 12:32). Mostrando o sacrificio, cerimonialmente despois da era da igrexa remata, axuda a demostrar que o sacrificio de Xesús non era só para aqueles que son chamados na era da igrexa, como o plan de Deus inclúe a oferta de salvación para todos, e os elixidos non só de hoxe.

Ao mostrar o sacrificio antes do outro chivo sendo liberados, iso demostra que Xesús non estaba levando os pecados de Satán.

Xesús tomou a pena de todos os seres humanos. Pero ela non se aplica aos seres humanos ata que despois de Deus nos chama e nos concede arrepentimento (Xoán 6:44) e chegamos a estar disposto a arrepentirse e pasamos a crer. Non só en Xesús, pero cremos que o Fillo e cremos que o Pai, é dicir, cremos que eles din. Tamén, nos probalo, arrepentíndose se, ser bautizado, sendo concedido o Espírito Santo (Actos 2:38) e, en realidade, intentando vivir como eles lles gustaría facernos vivir (cf. 1 Xoán 2: 6).

Mantido ao longo da Historia

O Día da Expiación foi mantido no século 4 segundo John Chrysostom que predicou contra el (John Chrysostom homilía I contra os xudeus I :. 5; VI: 5; VII: 2).

Isto tamén se pode ver na Canon 69/70 dos sirios *Cânones Apostólicos* preto deste tempo, que intentou Bani-lo (Seaver JE persecución dos xudeus no Imperio Romano (300-438), Edición 30 da Universidade de publicacións de Kansas: Humanista. estudos. Universidade de Kansas Publications, 1952, pp. 34-35).

Un documento musulmán, datado do período do quinto ao décimo século, afirma que Xesús e os seus discípulos mantido o xaxún nos mesmos días como os xudeus. El indica que xudaico-cristiáns foron aínda mantendo o Día da Expiación, mentres que os greco-romanos veu cun 50 días Lenten-

período de xaxún que Xesús non manter (Tomson P. Lambers-Petry L. A imaxe dos xudeus-cristiáns na antiga literatura xudía e cristiá, Volume 158, 2003, pp 70-72 ;. Stern SM citas de Evanxeos apócrifos en '.

. Abd Al-Jabbar Journal of Teológico Estudos, NS Vol XVIII, (1) abril 1967: .. 34-57). Relatos doutros historiadores sosteñen esa visión (por exemplo Pines, pp. 32-34). Ademais, podemos ver relatos históricos que aínda estaba sendo sometido na Transilvania o século ¹⁶ (Liechty, pp. 61-62).

A antiga Igrexa Radio de Deus observado no Día da Expiación (e os outros días Santos) ao longo do século ²⁰. Nós, da Igrexa *continuada* de Deus seguir observa-lo hoxe.

7. Festa dos tabernáculos: un reflexo do que o mundo mira como Reino de Cristo baixo

A Festa dos tabernáculos imaxes dun evento culminou no plan de Deus. Despois de que Xesús morreu polos nosos pecados para redimir a humanidade, e despois que enviou-nos o Espírito Santo e escolleu un pobo para o seu nome para facer reis e sacerdotes para reinar con el sobre terra (Apocalipse 5:10), e despois da súa segunda vinda, e despois que foi finalmente posto todos os pecados sobre a cabeza de Satanás separar a el e os pecados da presenza de Deus eo seu pobo (facendo-nos finalmente uniuse en-un con el, expiación), entón estamos preparados para esa serie final de eventos, o inicio do establecemento da milenaria Reino de Deus na terra.

A Festa dos tabernáculos imaxes de abundancia espiritual e material que debería ocorrer durante o reinado milenaria de Xesús Cristo, cando a xente van manter as leis de Deus, sen enganados de Satanás (Apocalipse 20: 1-6). Isto está en contraste co que está a suceder agora nun mundo enganado por Satanás (Apocalipse 12: 9). erro Satánico, que será ir entón (Apocalipse 20: 1-3), é parte da razón pola que a maioría dos que profesan o cristianismo ser enganado por 'Nice' falsos ministros, así como por que moitos destes ministros foron enganados (2 Corintios 11: 14-15).

O propio Xesús, mantivo a Festa dos tabernáculos, e tamén ensinou por John 7: 10-26.

Aquí están algunhas instrucións sobre o tema das escrituras hebraicas:

³³ Entón o Señor falou a Moisés, dicindo: ³⁴ "Fala ós israelitas, dicindo :. 'O día quince dese sétimo mes haberá a festa dos tabernáculos para sete días ao Señor ³⁵ O primeiro día haberá santa convocatoria. farás ningún traballo servil.

⁴¹ Debe mantelo como unha festa ó Señor por sete días cada ano. Será un estatuto para sempre nas súas xeracións. Debe celebralo lo no sétimo mes. ⁴² Debe habitar en tendas durante sete días. Todos os que son israelís nativos habitarán en cabinas, (Levítico 23: 33-35,41-42)

¹³ "Debería observar a festa dos tabernáculos sete días, ... ¹⁴ E se alegrará na túa festa, vostede eo seu fillo ea súa filla, o teu servo e túa serva eo levita, o estranxeiro, eo orfo ea viúva, que están dentro das túas portas. ¹⁵ Sete días ten que manter unha festa sagrada para o Señor o teu Deus, no lugar que o Señor escolle, xa que o Señor o teu Deus te bendiga en toda a súa colleita, e en todo o traballo das súas mans, de xeito que certamente alegría.

¹⁶ "Tres veces ao ano todos os teus homes aparecerán ante o Señor, o teu Deus, no lugar que escolle: na festa dos pans ázimos, na festa das semanas, e na festa dos tabernáculos, e non deben comparecer ante o Señor de mans baleiras ¹⁷ cadaquén ofrecerá conforme poida, segundo a bendición do Señor, voso Deus, que lle deu (Deuteronomio 16: 13-17) ..

Deus antigo Israel habitarán en tendas / tabernáculos ('Sucot' en hebreo) no deserto durante décadas antes de entraren na terra prometida. Estas cabinas, en certo sentido, na foto que eles eran só herdeiros da terra prometida. Mesmo durante o Milenio, cando o Reino de Deus está gobernando nacións mortais, a xente

mortais serán só herdeiros reino. Deben superar e medrar en coñecemento e sabedoría para herdar as promesas.

Deus di de Efraim (por veces retratando un tipo de todo o Israel nas escrituras) que van "habitar en tendas, como nos días de festa" (Oseas 12: 9, Douay-Rheims). Israel, no deserto, era un tipo de todas as persoas que deben pasar por probas e traballos para herdar as promesas (1 Corintios 10:11). Eran peregrinos, esperando para herdar as promesas de Deus.

Nós, cristiáns, están a darse conta de que non temos ningunha cidade permanente nesta idade e ollar para o que hai de vir (Hebreos 13:14). A permanencia en vivendas temporais durante a Festa de tabernáculos axuda a lembrar-nos diso. Cristiáns deben participar dos cultos da igrexa, se é posible, todos os días da Festa dos tabernáculos aprender (Deuteronomio 31: 10-13; Neemias 8: 17-18) sacrificios ser vivo que é o noso "culto racional" (Romanos 12: 1) .

A Festa de tabernáculos é un momento de **exultar** (Dt 14:26; 16:15). O uso do dízimo relacionado (comunmente chamado de "segundo dízimo"), amosa que este está a ser un momento de abundancia (Deuteronomio 14: 22-26), pero tamén que o Ministerio debe ser tomado coidado nesta época (Deuteronomio 14: 27). A Festa dos tabernáculos axuda a imaxe o tempo de abundancia milenaria. Isto nos dá un reflexo do tempo trala volta de Xesús.

O milenio representa o sétimo día do plan de 7.000 anos de Deus. Curiosamente, cada sete anos, o libro da lei foi ordenado para ser lido na Festa dos tabernáculos (Deuteronomio 31: 10-13). Isto axuda a imaxe que a lei, incluíndo os Dez Mandamentos, estará sometido no milenio, como a Biblia amosa a lei ensina entón (Isaías 2: 2-3; sobre os mandamentos que se pode acceder no noso folleto *en liña gratuita dez Mandamentos*). E vivir de acordo coas leis de Deus que traerá bendicións e abundancia durante o milenio.

Nós, cristiáns, agora esperar o próximo milenio eo cambio que se produce na última trompeta (1 Corintios 15:52), que tamén se chama a primeira resurrección:

⁴ E vin tronos, e asentáronse sobre eles, eo xuízo foi comprometido con eles. Entón vin as almas daqueles que foron degolados por mor do testemuño de Xesús ea palabra de Deus, e que non adoraban a besta nin a súa imaxe, e non recibiron o sinal nas súas frentes nin nas súas mans. E viviron e reinaron con Cristo durante mil anos. (Ap 20: catro)

A Biblia mostran que, tras Xesús reúne a si a Igrexa, e despois que está sentado no seu trono, onde iremos gobernar con El, ha reunir as nacións diante del e dicir aos cristiáns:

³⁴ Vinde, benditos do meu Paí, posuín por herdanza o reino

vos está preparado desde a fundación do mundo: (Mateo 25:34).

Agora, os que gardan a Festa dos tabernáculos ansiosos para iso, xa que axuda a imaxe do reino milenar.

No inicio do segundo século, Papias de Hierápolis dixo:

[T] aquí será un período de preto de mil anos despois da resurrección dos mortos, e que no Reino de Cristo será creado en forma material sobre este mesmo terra.

O respecto da Festa dos tabernáculos é unha sombra da chegada do Reino milenaria de Deus que os fieis cristiáns mantiveron desde os tempos do Novo Testamento.

Onde pode ser mantido?

A Festa dos tabernáculos é esencialmente unha 'peregrinación' (Salmo 84: 1-5) período, o que significa que xeralmente implica viaxar fóra da súa comunidade normal. Xesús habitou 'cos seres humanos cando estaba aquí (como o ἐσκήνωσεν palabra grega en Xoán 1:14 pode ser traducido por verde JP. Interlinear Grego-inglés do Novo Testamento. Baker Books, 1996, 5ª impresión 2002, p. 282).

Mentres algúns afirman falsamente que a Festa dos tabernáculos do pasado por tempos actuais só deben ser mantidos en Xerusalén, isto é un erro. Os fillos de Israel non estaban en Xerusalén por séculos despois as ordes para a súa observancia en Levítico 23 rexistráronse-tanto Xerusalén non era unha opción para eles inicial. A Biblia amosa a Festa dos tabernáculos poden ser mantido en diferentes Xerusalén cidades (Neemias 08:15; Dt 14: 23-24). Durante a segunda frase Templo (530 aC - 70 dC), os xudeus frecuentemente mantido en outro lugar (Hayyim Schausse observou, "Sucot foi un gran festival, mesmo fóra de Xerusalén." Schausse H. As festas xudías: Un Guía para a súa historia ea observancia, 1938 Schocken, p. 184).

Tamén pode ser interesante notar Policarpo de Esmirna o século 2º (Vida de Policarpo, Capítulo 19.) e algúns outros en Asia Menor a finais do século 4º mantivo a Festa dos tabernáculos, en Asia Menor, non en Xerusalén. Isto é confirmado polos fontes, tales como o santo católico Xerome (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab columna relativa Culumnam 1415 - 1542A) e busca feita polo século 20 Cardeal Jean Daniélou (Daniélou, o cardeal Jean-Guenole-Maria A Teoloxía do cristianismo xudeu. . Traducido por John A. Baker. O Westminster Press, 1964, pp. 343-346).

A estudioso anti-milenaria do século XIX chamado Giovanni Battista Pagani escribiu o seguinte sobre o exipcio Bishop Nepos do terceiro século e os que apoiaron o milenio:

... todos os que ensinan un milenio enmarcada segundo ideas xudías, dicindo que durante o milenio, lei mosaica será restaurada ... Estes son chamados Judaical milenaristas, non como xudeus, pero como tendo inventado e mantivo un milenio de acordo ... A principal autores deste erro se Nepos, un bispo africano, contra quen son Dionísio escribiu os seus dous libros sobre promesas; e Apolinário, a quen St Epifânio confundir no seu traballo contra as herexías. (Pagani, Giovanni Battista. Publicado por Charles Dolman, 1855, pp. 252-253)

Debe ser interesante notar que nin Bispos Nepos nin Apolinário eran xudeus, pero foron condenados por unha relixión que crenzas "xudeu". E desde Apolinário chámase un santo católico, debe quedar claro que os respecten líderes cristiáns non-xudeus no inicio do século terceiro claramente fixo realizar a ideas que foron condenadas polos alegoristas. O feito de que eles realizaron a "lei mosaica" é unha evidencia, entón, que ambos entenderon o significado e mantivo a Festa dos tabernáculos, pero cunha énfase cristiá.

A Greco-Roman Bishop e San Metódio do Olimpo a finais do 3º ou a principios do século 4 ensinou que a Festa dos tabernáculos foi ordenado e que tivo leccións para os cristiáns:

Por unha vez en seis días Deus fixo o ceo ea terra, e rematou todo o mundo, e descansou no sétimo día, de todas as obras que fixera, e bendixo o sétimo día e santificar, por iso, unha figura no sétimo mes, cando os froitos da terra foron reunidos, somos ordenados a manter a festa ó Señor, ... é ordenado que a festa dos nosos tabernáculos será celebrada ao Señor ... Pois, como como os israelitas, tendo deixou as fronteiras de Exipto, chegou por primeira vez ao tabernáculos e, a partir de aí, tendo de novo establecido, entrou na terra da promesa, así tamén nós tamén. Pois tamén eu, pegando a miña viaxe, e saíndo do Exipto desta vida, veu por primeira vez para a resurrección, que é a verdadeira festa dos tabernáculos, e non creando a miña tenda, adornada cos froitos da virtude, en primeiro día da resurrección, que é o día do xuízo, celebrar con Cristo, o milenio de descanso, que se chama sétimo día, mesmo o certo sábado. (Metódio. Banquete dos dez virxes, Discurso 9)

O padre católico e estudioso Jerome dixo que nazarenos cristiáns mantivo e que eles crían que sinalou o reino milenar de Xesucristo (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab columna relativa Culumnam 1415 - 1542A). Esta mantemento da Festa dos tabernáculos polos cristiáns nazarenas a finais do século IV, tamén foi confirmada polo Católica e Ortodoxa Santo Epifânio.

Diferenzas cristiáns dos israelitas

Principalmente en base a escrituras do Novo Testamento, os cristiáns manter a festa dos tabernáculos pouco diferente do que a que os israelitas fixeron.

Rexistros indican que a Festa dos tabernáculos parece ser mantida en Europa durante a Idade (embaixador Facultade curso por correspondencia Oriente, Lección 51. "E a muller fuxiu para o deserto, onde xa tiña lugar ..." Apocalipse 12: 6 . 1968), así como en concreto na Transilvania en 1500 (Liechty, pp. 61-62), en lugares sen follas de palmeira. Hai algunha evidencia para suxerir que foi sometido nas Américas en 1600 e 1700. Foi mantido pola antiga Igrexa Radio de Deus e da Igrexa Mundial de Deus en todo o mundo no século ²⁰.

Nós, da Igrexa *continuada* de Deus seguir mantelo en lugares de todo o mundo e nós tamén ensinan que a Festa dos tabernáculos puntos ao reino milenar de Xesucristo no Reino de Deus.

A Festa dos tabernáculos foi observado por moitos cristiáns modernos tanto en tendas ou salas de motel / hotel funcionando como "tabernáculos" -temporary dwellings- e non só en cabanas Palm-filial que os israelitas normalmente utilizada. O Novo Testamento revela que os cristiáns teñen unha tenda diferente (cf. HB de 8: 2; 9: 11-15), o que é consistente coa non persoalmente para construír un Palm-cabina. A Biblia amosa que os israelitas habitaron principalmente en tendas por Éxodo 33: 8 (e ás veces outra, aparentemente temporal, por Deuteronomio 4: 45-49, casas), mentres eles estaban no deserto por corenta anos e que Deus considera aqueles como " tabernáculos "por Levítico 23:43. Vivindo en tendas ou cuartos de motel é un tipo similar de temporal vivenda / tabernáculo hoxe.

A Biblia amosa os cristiáns non precisan facer sacrificios de animais / ofertas (Hebreos 9: 9), como os holocaustos que os fillos de Israel usados para proporcionar durante a Festa dos tabernáculos (Levítico 23: 36-37). Pola contra, estamos a ofrecer-nos como sacrificio vivo, que é o noso servizo razoable (Romanos 12: 1) -que inclúe, normalmente, asisten regularmente os cultos da igrexa durante a Festa dos tabernáculos.

Algúns poden preguntar por servizos que frecuentan faise para todos os días a festa dos tabernáculos, pero iso non é necesario para os días dos pans ázimos. A razón bíblica básica é que a orde di: "Vostede debe observar a Festa dos tabernáculos sete días ... Sete días ten que manter unha festa sagrada para o Señor o teu Deus, no lugar que o Señor escolle" (Deuteronomio 16: 13,15) pero iso non é tan afirmou relacionada aos días dos pans ázimos os comandos por el di para comer pans ázimos por sete días en Levítico 23: 6 e Deuteronomio 16: 3, ao contrario de observar a festa por sete días (facemos un 'sacrificio' dos sete días dos pans ázimos por comer pan sen levadura en cada un dos días). A Biblia tamén di estar en vivendas temporais durante a Festa dos tabernáculos (Levítico 23:42), pero non indica está relacionado con outras Días Santos.

Desde Satanás será preso durante o reino milenar (Ap 20: 1-2), haberá menos decepción despois. Indo para o tempo da Festa dos tabernáculos e reunión diaria axuda a imaxe dun tempo cando o mundo será moi diferente do que é agora.

"Veña o teu Reino" (Mateo 6:10).

A Biblia ensina que a Festa dos tabernáculos estará sometido no Milenio e Deus acabará 'Tabernáculo' con Us

A profecía bíblica mostra que a Festa dos tabernáculos estará sometido no milenio:

¹⁶ E será que pasou que todos os que restaren de todas as nacións que viñeron contra Xerusalén, subirán de ano en ano a adorar o rei, o Señor dos exércitos, e para manter a Festa dos tabernáculos. ¹⁷ E será que calquera das familias da terra non subir a Xerusalén para adorar o rei, o Señor dos exércitos, sobre eles non haberá choiva. ¹⁸ Se a familia do Exipto non subir e entrar, non terán choiva; eles recibirán a praga que o Señor alcanza as nacións que non subiren a Festa dos tabernáculos. ¹⁹ Este será o castigo de Exipto, eo castigo de todas as nacións que non subiren a Festa dos tabernáculos (Zacarías 14: 16-19).

Así, a Biblia ensina que Deus vai esperar todo para manter a Festa dos tabernáculos no futuro. Mesmo comentaristas católicos recoñecen que o plan de Deus inclúe a Festa dos tabernáculos. Un comentario Católica sobre pasaxes en Zacarias 14 estados:

Nese medio tempo, como antes perseguiu a Igrexa debe ser convertida, e con gran devoción vai celebrar as festividades, e exercer ritos relixiosos para Deuses honra e debe merecer grandes recompensas. (O orixinal e auténtico Douay do Vello Testamento sobre Anno Domini 1610 Volume 2, p. 824)

O Reino de Deus substituirá todos os reinos deste mundo (Apocalipse 11:15), e este festival axuda esta imaxe, separando (Apocalipse cf. 18: 4; 1 Xoán 2: 18-19) peregrinos cristiáns (1 Pedro 2: 1-12) a partir da súa rutina normal.

O mantemento da Festa dos tabernáculos dános un reflexo nesta idade que vai pasar no futuro reino milenar. A Biblia tamén mostra que, máis tarde, "o tabernáculo de Deus" estará sobre a terra "e habitará con" nós (Apocalipse 21: 3).

Manter a Festa dos tabernáculos agora é unha anticipación do que está por vir no Reino de Deus.

8. último gran día: Plan sorprendente de salvación de Deus para a Humanidade

Este oitavo día, o día que segue inmediatamente os sete días da Festa dos tabernáculos, imaxes da conclusión do plan de redención.

O "Libro da Vida" - tipificando salvación - abrírase (Apocalipse 20:12). Este é só antes do novo ceo ea nova terra (Apocalipse 21: 1). Os xudeus chaman este festival *Shemini 'Azeret*, que significa' oitavo día de montaxe '(tamén o que implica que os últimos sete días da Festa dos tabernáculos foron días de montaxe).

Aquí está máis no oitavo día da Biblia:

³⁴ ... 'O día quince dese sétimo mes haberá a festa dos tabernáculos para sete días ao Señor. ... ³⁶ No oitavo día teredes unha santa convocatoria. ... É unha asemblea sagrada, e ten que facer ningún traballo servil nel. (Lv 23: 34,36)

Este día é moitas veces referida na Igrexa de círculos Deus como o *último gran día*, por mor do que o Novo Testamento afirma sobre iso:

³⁷ O último día, o gran día da festa, Xesús levantouse e clamou, dicindo: "Se alguén ten sede, veña a min e beba. ³⁸ Quen cre en min, como di a Escritura, do seu fluirán ríos de auga viva ". (Xoán 7: 37-38)

Entón, Xesús mantivo neste día que vén inmediatamente despois do festival retratando o milenio, e ensinou sobre el.

Despois do milenio, o que pasa?

Un resurrección (Revelación 20: 5).

O stand mortos diante de Deus. Isto non incluíría os cristiáns verdadeiros hoxe, como son resucitados cando Xesús volver. Quen esta resurrección debe ser quen morreron na ignorancia do verdadeiro plan de Deus

en épocas pasadas. Este é o día do xuízo Xesús repetidamente mencionado:

⁷ E como vai, cravar, dicindo: O reino dos ceos está próximo. ' ... ¹⁴ E aquel que non vos recibir, nin escoitar as túas palabras, cando saia daquela casa ou cidade, sacudín o po dos vossos pés. ¹⁵ En verdade vos digo a vostede, será máis tolerable para a terra de Sodoma e Gomorra o día do xuízo, que para aquela cidade! (Matthew 10: 7,14-15)

²³ E, Cafarnaum, que son exaltados ao ceo, será levado ao Hades; Porque, se os milagres que se fixeron en vós fosen feitos en Sodoma, ela permanecería ata hoxe. ²⁴ Pero eu dígovos que haberá máis tolerancia para coa terra de Sodoma, o día do xuízo, que para ti. (Mt 11: 23-24)

Teña en conta que é máis tolerable o día do xuízo a quen Deus destruíu en Sodoma e Gomorra (Xénese 19:24) do que para os que conscientemente rexeitado a Cristo ea mensaxe do seu reino.

Xesús tamén ensinou que "todos os pecados serían perdoados" (Mc 3,28), excepto o 'pecado imperdoable' (Marcos 3:29). É coa realización do último gran día que todos os que non tiveron a oportunidade de salvación vai realmente ter esa oportunidade, e case todos van aceptar esta oferta.

Case todos os seres humanos que xa viviron salvaranse!

O século 2^o. Policarpo de Esmirna tería ensina sobre a Festa dos tabernáculos eo último gran día (Life of Policarpo, Capítulo 19).

A verdade bíblica é que, por mor do amor de Deus, Xesús veu a morrer por todos:

¹⁶ Porque Deus amou o mundo de tal xeito que deu o seu único Fillo, para que todo aquel que nel cre, non se perda, mais teña vida eterna. ¹⁷ Porque Deus non enviou o seu Fillo ao mundo para condenar o mundo, pero para que o mundo a través del puidese ser gardado. (Xoán 3: 16-17)

Así que o Deus amoroso enviar o seu fillo para morrer por un parente poucos ou do mundo?

Os protestantes, que moitas veces citan Xoán 3:16, tenden a ensinar que o mundo *podería* ser gardado, pero que a gran maioría que xa viviu sufrirá en tormento para sempre. Eles parecen ignorar que Xesús veu a morrer por todos (Xoán 3:17). É ese tipo de plan de salvación que un Deus que é onisciente e é o amor viría enriba con? Será que a Biblia apoiar a idea de que todos poden ser gardados agora? Se non, iso é xusto?

Xa que Deus é onisciente e todopoderoso e amor (1 Xoán 4: 8,16), Deus tería predestinado máis que viviu ao tormento eterno?

Non.

Certamente Deus é sabio o suficiente para ter un plan que realmente funciona.

Romanos 9: 14-15 afirma:

¹⁴ Que diremos, pois? Hai inxustiza da parte de Deus? Seguro que non! ¹⁵ Porque di a Moisés: "Terei misericordia de quen me aprouver ter misericordia, e terei compaixón de quen me aprouver ter compaixón."

Sabemos que Deus escolleu parte de Israel no Antigo Testamento, e algúns outros. Como é que o amor se o resto son condenados á tortura eterna?

"Deus quere que todos os homes sexan gardados e cheguen ao coñecemento da verdade" (1 Timoteo 2: 4). A razón que non todos foron chamados nesta época era porque coñecía a maioría non estaba responder e soportar a realidade ata o final para ser gardados (cf. Marcos 13:13; Lucas 8: 5-15). Pero iso non quere dicir que os que non chamou agora foron todos cortado e perdido.

A Biblia ensina que moitos foron intencionalmente cego nesta época (Xoán 12: 37-40; Isaías 44:18). Aqueles que quedaron cegos nesta idade aínda ten unha oportunidade (cf. Xoán 9:41; Isaías 42: 16-18). Teña en conta:

¹⁴ Vou a facer unha obra marabillosa con este pobo ... ²⁴ Estes tamén que erraron en espírito virán a ter entendemento, e os que se queixaron aprenderán doutrina. (Is 29: 14,24)

Non hai parcialidade con Deus (Romanos 2:11). Haberá unha oportunidade para todos como "todos os confíns da terra verán a salvación do noso Deus" (Isaías 52:10).

Aqueles que non forman parte desta primeira resurrección, chamado "o resto dos mortos" (Apocalipse 20: 5), son resucitados despois do milenio é longo. Esta é unha resurrección física e implicará os que senten que a súa esperanza foi cortado (Ezequiel 37: 1-14).

Aínda que eles serán xulgados culpables do pecado (Apocalipse 20:12; Romanos 3:23; cf. 1 Pedro 4:17), "A misericordia triunfa sobre o xuízo" (Santiago 2:13). Deus entrará en xuízo con toda a carne (Xeremías 25:31; Isaías 3:13) e moitos van responder (Isaías 65:24). Aínda que non todos van aceptar a súa oferta, e iso non é unha segunda oportunidade (os que realmente tivo unha oportunidade e totalmente rexeitado o Espírito Santo de Deus non vai ter esa oportunidade de ser perdoado por Marcos 3:29), moitos van arrepentir. O último gran día axuda a amosar iso.

Considero tamén o seguinte:

¹⁹ Oh Señor, a miña forza e miña fortaleza, meu refuxio no día da angustia, os pobos camiñarán para ti a partir das extremidades da terra e dicir: "mentiras Certamente nosos pais herdaron, inutilidade e cousas inútiles". ²⁰ Será que un home deuses para si, que non son deuses? ²¹ "Polo tanto, velaí que esta vez leva-los a coñecer, vou leva-los a coñecer o meu poder ea miña forza, e saberán que o meu nome é o Señor (Xeremías 16: 19-21).

¹⁷ E o resto fai a si un deus, a súa imaxe esculpida. Cae ante el e se prostra ante el, ora para el e di: "líbrame, pois ti es o meu Deus!" ¹⁸ Non saben, nin entenden; Para El pechou os ollos, de xeito que xa non poden ver, e os seus corazóns, para que eles non poden entender. ... ²² apaguei as, como unha nube espesa, túas transgresións, e como unha nube, os seus pecados. Return to Me, porque eu te Remi. (Is 44: 17,18,22)

Mesmo aqueles que aceptaron falsas tradicións, incluíndo aqueles que eran idólatras (Isaías 44: 17-18), terá a súa primeira oportunidade real para a salvación (Is 44:22). Millóns ao longo dos tempos en África, Europa, Asia, América e as illas nunca escoitou falar de Xesús eo verdadeiro evanxeo do reino e Deus previu isto e tiña un plan (Romanos 11: 2).

Nós, da Igrexa *continuada* de Deus de acordo en que "O noso Deus é o Deus da salvación" (Salmo 68:20) e ensinar que ten un plan de salvación que realmente funciona para máis que uns poucos.

Hai só un nome debaixo do ceo polo cal os seres humanos poden ser gardados (Actos 4:12; cf. Isaías 43:11) e que é Xesús Cristo (Actos 4:10; Xoán 3:18). Dende que a maioría da humanidade nunca escoitou falar a verdade sobre Xesús eo Evanxeo do Reino de Deus (Para máis detalles, consulte a nosa libro gratis *O Evanxeo do Reino de Deus* en www.ccog.org), e "toda a carne verá a salvación de Deus" (Lucas 3: 6), haberá unha oportunidade para que todos alcancen a salvación, nin neste mundo ou a idade para vir (cf. Mateo 12: 31-32; Lucas 13: 29-30).

A idade futuro para vir chega despois da segunda resurrección (como os verdadeiros cristiáns no momento son levantadas na primeira resurrección por Apocalipse 20: 5-6) e inclúe o tempo do xuízo trono branco (Apocalipse 20: 11-12). Isaías (Isaías 65:20), así como a romana e ortodoxa católica Santo Irineu (*Adversus haereses*, Libro V, capítulo 34, Versos 2-3,4), indicou que esta determinada idade para vir sería cerca de cen anos.

Esa idea aínda estaba preso na Idade Media polos que a Igrexa de Roma perseguidos como informar polo bispo inquisidor Bernard Guidonis (BERNARD GUI: Guía do inquisidor, Capítulo 5).

Esta doutrina foi ensinada pola Igrexa Radio / Mundial de Deus no século ²⁰ e aínda ensinada pola Igrexa *continuada* de Deus.

Plan de salvación de Deus

Manter os días santos bíblicos lembra os verdadeiros cristiáns de verdade plan de salvación de Deus. A Igrexa *continuada* de Deus entende como o plan de Deus en relación a este é colocado para fóra observancia dos seus Festas (Levítico 23:37).

Deus ensina claramente que el non quere prácticas pagãs usadas para adoralo:

29 Cando o Señor o teu Deus corta de diante de ti as nacións que vai para desapropriar, e despraza-los e habitarán na súa terra, 30 garda-te, que non son enlaces para as seguintes, despois de que se destruídas diante de ti , e que non preguntes sobre os seus deuses, dicindo: 'Como é que estas nacións os seus deuses? Ademais, vou facer o mesmo. ' 31 Non debe adorar o Señor, o teu Deus, desa forma, para cada abominación ao Señor que El odia que fixeron aos seus deuses; para eles queiman mesmo os seus fillos e fillas no lume aos seus deuses. 32 Todo o que eu che ordeno, ter coidado para observa-lo; non debe engadir a el nin sacar del. (Dt 12: 29-32)

Aqueles que combinan prácticas de culto pagãs co plan de salvación queridos bíblicos escuro de Deus e, xeralmente, non entendo iso.

O Novo Testamento mostra que o apóstolo Paulo observou días santos bíblicos (por exemplo, Actos 18:21; 20: 6,16; 27: 9; 1 Corintios 5: 7-8, 16: 8) como el mantivo a lei e os costumes da súa persoas.

Paul especificamente condenado incorporando prácticas pagãs con observâncias bíblicos (1 Corintios 10: 20-23). Paul propio afirmou, preto do final da súa vida que el mantivo todas as prácticas xudeus necesarios para manter (Actos 28: 17-19; cf. Actos 21: 18-24) e que tería que incluír todos os días santos últimos en Levítico 23.

Como regra xeral, as igrexas greco-romanas non seguir a admonición do Apóstolo Paulo a imitalo como imitou Cristo (1 Corintios 11: 1), nin a admonición do Apóstolo Xoán para continuar a andar como e Xesús andou (1 Xoán 2: 6 , 18-19), sempre que non manter todos os días santos bíblicos. Ademais, estas

igrejas normalmente combinan prácticas pagãs nos seus calendarios de culto, que os apóstolos se opoñen (1 Corintios 10: 20-23; 2 Corintios 6: 14-18; Jude 3-4, 12; 1 Xoán 2: 6).

Por non manter Santo Días de Deus, pero no seu lugar substitutos non bíblicos, moitos non entender que o pecado que ser verdadeiramente fóra das nosas vidas, que Deus só está chamando algúns agora, que todos terán unha oportunidade para a salvación neste mundo nin o idade para vir, e case todos os que xa viviron salvaranse na colleita posterior.

Días santos de Deus pór para fóra partes do seu plan de salvación que a maioría non entende. É un plan marabilloso e amoroso.

9. mis-traducións e sábado

Por que a maioría dos que profesan Xesús non manter as bíblicos Días Santos? Ademais de sentimento anti-xudía, o compromiso, a ignorancia e ideas fóra do lugar sobre 'tradición', mis-traducións son unha razón moitos non parecen dispostos a aceptar que precisan observar festivais de Deus.

Hai xeralmente un par de mal traducidas pasaxes / incomprendida que as persoas tenden a apuntar como presunta 'proba' de que os días santos bíblicos son feito coa distancia.

Colosenses 2: 16-17

Probablemente, a parte máis común da Biblia que é frecuentemente citado como "proba" de que o sábado eo bíblicos Días Santos son eliminados é Colosenses 2: 16-17. Entón, imos examinar un lixeiro erro de tradución da mesma:

¹⁶ Polo tanto, ninguén vos xulgue polo comer, ou polo beber, ou por mor dos días de festa, ou da lúa nova, ou dos sábados: ¹⁷ que son sombras das cousas vindeiras; pero o corpo é de Cristo (Colosenses 2: 16-17, NVI).

A tradución anterior está preto, con todo, el engadiu unha palabra "é" (que é por iso que os tradutores KJV poñer *en cursiva*) que non está no orixinal grego.

Unha tradución literal sería realmente deixar fóra como non está alí. Teña en conta o número *de concordancia* e palabras relacionadas *de Strong* ao versículo 17:

3739. 2076 4639 ... 3588 ... 3195 3588 1161 4983 9999 3588 5547

Que son sombras das cousas vindeiras; o pero corpo de ... Cristo.

Débese notar que 9999 significa que non había ningunha palabra no texto-the bíblica palabra "e" non está nesa escritura.

Porque as mesmas tres palabras *de Fortes* (# 4983, 3588, e 5547) son utilizadas outras catro veces no Novo Testamento e aqueles tempos o KJV tradúcese como "corpo de Cristo" (Romanos 7: 4; 1 Corintios 10:16; 1 Corintios 12:27; Efesios 4:12) - así como a NVI-lo debe ter a KJV.

Polo tanto, se eses tradutores eran simplemente consistente con si mesmos, eles terían traducido Colosenses 2: 16-17 para o estado (e incluído parénteses ou comas):

¹⁶ Polo tanto, ningún vos xulgue polo comer e beber ou por mor dun festival ou dunha observancia da lúa nova ou dun sábado ¹⁷ (para esas cousas son sombras das cousas por vir), pero o corpo de Cristo.

Ou noutras palabras, non deixe que os que están fóra do 'corpo de Cristo' (a igrexa, Colosenses 1:18) xulgalos sobre Días Santos, pero só a verdadeira igrexa en si. Colosenses 2: 16-17 non está dicindo que o sábado e días santos son eliminados.

Ata o inicio bispo ortodoxo Ambrosio de Milán recoñeceu que Colosenses 2:17 referíase ao "corpo de Cristo", como escribiu o seguinte comentario sobre este versículo:

Imos, entón, buscar o corpo de Cristo ... onde o corpo de Cristo é, non é a verdade. (Ambrose de Milán. Libro II. Na crenza na resurrección, sección 107)

É triste que os tradutores modernos da grega moitas veces ignorado o que a expresión realmente significaba.

É pobre exegese (interpretación bíblica) a contar cun erro de tradución para afirmar que os días santos son feito coa distancia.

Gálatas 4: 8-10

Outra obxección común é a de manter os Días Santos é Gálatas 4: 8-10. Algúns protestantes adoitan usar isto para dicir que hai datas bíblicos están sendo observado. Entón, imos ollar para o que estas escrituras realmente ensinar:

⁸ Pero, entón, en realidade, cando non coñece a Deus, serviu aos que por natureza non son deuses. ⁹ Pero agora, despois de coñecer a Deus, ou mellor, a ser coñecidos por Deus, como é que liga de novo para os rudimentos débiles e pobres, aos cales quere novo para a escravitude? 10 observa días e meses, e tempos, e anos.

Hai varios problemas co argumento anti-Santo Day aquí.

Unha delas é que os Gálatas eran pagáns (aínda que houbo aparentemente algúns xudeus abordada en versos posteriores) e non foron mantendo os bíblicos Días Santos antes da conversión.

Ademais, non hai ningunha maneira que a Biblia chamaría requisitos bíblicos como "elementos despreciables." Paul estaba advertindo claramente contra observancias pagáns como os Gálatas había "servido os que por natureza non son deuses."

Outra é que os católicos / protestantes / Ortodoxa débese considerar que adoitan facer observar varios días e anos (domingo Pascua, Nadal, Ano Novo), para que eles non deben observar calquera cousa, se eles senten que hai días relixiosos deben ser observadas.

Gálatas 4: 8-10 non é acabar cos bíblicos Días Santos, mais en vez diso é unha advertencia contra agarrados a observancias non bíblicos.

E sobre o sétimo día do sábado?

O sétimo día do sábado é o primeiro dos festivais de Deus últimos en Levítico 23. Aínda que sexa unha semanal, non anual Día Santo, algúns breves comentarios parece estar en orde.

O sétimo día da semana, o sábado bíblico, é agora chamado sábado. Aínda domingo aparece en certos calendarios como o sétimo día da semana, a realidade é que o domingo é o primeiro día da semana. O NT mostra claramente que Xesús (Lucas 4:16, 21; 6: 6; 13:10), así como o Apóstolos e fiel (At 13: 13-15, 42-44; 17: 1-4; 18 : 4; HB 4: 9-11) mantidos no sétimo día sábado.

Moitos afirman que o sétimo día do sábado non se impuxo no Novo Testamento, polo que non teñen que ser mantidos hoxe. Pero o único xeito de facer esa reivindicación é contar con erros de tradución da Biblia. Mira o que considera que o orixinal grego, arameo orixinal, eo orixinal Vulgata Latina, está claro en todas estas linguas que o sábado do sétimo día é ordenada para os cristiáns.

Mesmo segundo certas traducións católicas e protestantes da Biblia para o sétimo día de descanso do sábado era permanecer para o pobo cristián obedientes de Deus:

⁴ Porque falou nalgún lugar sobre o sétimo día dese xeito, "E Deus descansou no sétimo día, de todas as súas obras"; ⁵ e outra vez, en vez mencionado anteriormente, "Non entrarán no meu descanso." ⁶ Polo tanto, xa que é o que algúns van entrar nel, e os que anteriormente recibiu a boa nova non entraron por mor da desobediencia, .. ⁹ Polo tanto, un descanso sabático aínda queda para o pobo de Deus. ¹⁰ E o que entra no descanso de Deus, descansa das súas obras, como Deus das súas. ¹¹ Por iso, esforcemo connosco por entrar naquel descanso, para que ninguén caia no mesmo exemplo de desobediencia. (Hb 4: 4-6,9-11, NAB)

⁴ Porque en algún lugar falou sobre o sétimo día con estas palabras: "E o sétimo día Deus descansou de toda a obra." ⁵ E outra vez no paso anterior, el di, "Eles non entrarán no meu descanso." ⁶ El aínda é que algúns van entrar naquel descanso, e os que anteriormente o evanxeo cravado a eles non entrar, por mor da súa desobediencia ... ⁹ Resta, entón, un descanso para o pobo de Deus; ¹⁰ para calquera que entrou no descanso de Deus, tamén descansa o seu propio traballo, así como Deus das súas. ¹¹ Imos, polo tanto, facer todos os esforzos para entrar naquel descanso, para que ninguén caia, seguindo o seu exemplo de desobediencia (Hebreos 4: 4-6,9-11, NVI)

O Novo Testamento afirma claramente que os cristiáns deben manter ao sétimo sábado día. Ademais de permitir que para o crecemento espiritual e rexuvenecemento persoal, o sábado tamén imaxes dun tempo benvida do resto milenaria de Deus.

Mentres moitos non consideran que o sétimo día do sábado é un día sagrado, a Biblia (Levítico 23: 3; Éxodo 20: 8; Isaías 58:13). O Novo Testamento advirte contra non mantelo (Hebreos 4: 4-11), pero moitos razón por aí con "palabras baleiras" (cf. Efesios 5:26).

É, quizais, tamén debe ser mencionado que a pesar mis-traducións insinuando contrario, o segundo século Bispo Ignacio de Antioquía non substituír o sétimo día do sábado co domingo (Thiel B. Ignatius eo sábado The Sentinel sábado, Volume 69 (3): 18-21. , 2016 e Thiel B. Máis sobre Ignacio eo sábado The Sentinel sábado, Volume 70 (2): 15-17., 2017). Nin o antigo documento chamado *Didaqué* (Thiel B. Didaqué eo sábado The Sentinel sábado, Volume 69 (2) :. 10, 19-20, 2016).

Para información máis documentado sobre a historia da Igrexa, confía os folletos *Onde está a Igrexa Cristiá verdade hoxe? ea historia continua da Igrexa de Deus* en www.ccog.org

10. festivos demoníacos reembalado

Que sobre o Nadal, Semana Santa e outros días relixiosos que moitos profesores de Cristo observar?

Será que eles veñen da Biblia? Se non, onde é que veñen? Será que iso importa, segundo a Biblia, se mantelos?

Existen numerosos festivos que as igrexas do mundo avalan, aínda que non todos son endossados por todos eles. Ao longo da historia, algunhas igrexas teñen, ás veces, aprobado, así como ás veces condenado, esas mesmas vacacións.

Mentres está fóra do ámbito desta guía para entrar en todos os detalles sobre cada festivo e as súas orixes, a realidade é que moitos son reembalados os demoníacos, pois moitas veces orixinalmente tiñan a intención de honrar un deus pagán / deus antes de varias igrexas adoptado e / ou renomeado-los.

Moitos quedarían sorprendidos ao saber que os teólogos greco-romanos, por veces, condenou estas vacacións como pagá e inadecuada para os cristiáns-a pesar do feito de que varias igrexas greco-romanas promove-las no século 21.

Día de Ano Novo Honrado Janus (deus do tempo) e strenua (deus da purificación e benestar)

A Biblia comeza o ano na primavera (Éxodo 12: 2), pero o que é comunmente chamado de Día de Ano Novo é observado en 1º de xaneiro de calendarios modernos. Ao final do 2º século dC, o teólogo greco-romano Tertuliano condenou os que profesaban Cristo que estaban celebrando unha versión del. Pero iso non impediu que moitos que quería celebrar.

A Enciclopedia Católica relata:

Escritores e consellos cristiáns condenaron as orgias pagãs e excesos relacionados co festival ... conmemorado o inicio do ano: Tertuliano acusa os cristiáns que consideraban os presentes habituais - chamado strenae (Etrennes Fr) da deusa Strenia, que presidiu Día de Ano Novo (cf. Ovídio, Fasti, 185-90) - meros como fichas de intercurso agradable (de Idol XIV.). (Día de Tierney J. ano. A Enciclopedia Católica. Vol. 11, 1911)

Ao redor de 487 dC, os greco-romanos parecía a adoptar a "Festa da circuncisión" o 1 de xaneiro. Isto, con todo, non deixou toda a actividade pagáns.

As notas Enciclopedia Católica:

Mesmo na actualidade as características seculares da apertura do Ano interferir coa observancia relixiosa da circuncisión, e tenden a facer unha mera vacacións do que debe ter o carácter sagrado dun día santo. San Agustín sinala a diferenza entre o pagano eo modo cristián de celebrar o día: festejos pagáns e excesos deberían ser expiado polo xaxún e oración cristiá (. PL, XXXVIII, 1024 sqq.; Sermos cxcvii, cxcviii). (Ibid)

Por iso, tamén afirma:

... a finais do século VI do Consello de Auxerre (cân. I) prohibiu os cristiáns *strenas OBSERVARE diabólicas*.

Diabólicas Entenderase *strenas OBSERVARE* traduce aproximadamente do latín ao inglés como "observar a nova tempo do Diaño". É probable que as resolucións de ano están relacionados con oracións e prácticas, xa dan á deusa pagá.

¹ de xaneiro non é unha festa bíblico, e mesmo a Igrexa de Roma prohibiu algúns dos seus atributos como demoníaco.

Día de San Valentín Honrado Fauno / Pan (deus dos rebaños e fertilidade)

A Biblia non ten unha festa como día de San Valentín, pero moita xente observalo.

Aquí está o que unha fonte católica ten escrito sobre iso:

As raíces da mentira Día de San Valentín no antigo festival romano de Lupercalia, que foi conmemorado en 15 febreiro Durante 800 anos os romanos tiñan dedicado este día ao deus Luperus. En Lupercalia, un mozo quere chamar o nome dunha nova muller nunha lotería e, entón, manter a muller como un compañeiro sexual para o ano ...

A Igrexa Católica honra non oficialmente St Valentine, pero a festa ten raíces romanas e católicas. (As Orixe do día de San Valentín [http :. //www.american catholic.org](http://www.american catholic.org))

Un día de raíces pagãs e licenza sexual non é certamente un día para os cristiáns de observar. Este tipo de comportamento foi advertido contra no Novo Testamento (1 Corintios 6:18; Judas 4).

Observe algúns comentarios islámicos sobre San Valentín:

Celebrando o día de San Valentín non se admite porque: En primeiro lugar, é unha festa innovador ... cristiáns estaban conscientes das raíces pagãs do día de San Valentín. **A forma na que os cristiáns adoptaron o día de San Valentín debe ser unha lección** para os musulmáns ... **Debemos evitar calquera cousa asociada a prácticas inmorais pagáns** .. amor entre familiares, amigos e persoas casadas non ten que ser conmemorado nun día con tal. ... orixes. (Portaría sobre Conmemorar San Valentín [http: // www. Contactpakistan.com](http://www.Contactpakistan.com).)

Teña en conta que os musulmáns asociar San Valentín co cristianismo (obviamente o tipo comprometedor false) e do pecado.

Noutras palabras, día de San Valentín fai que o nome de Cristo (a través do termo 'cristianismo') sendo blasfemado entre os xentís (Romanos 2:24; Isaías 52: 5). Non ten "o nome de Deus blasfemado por mor de ti" (Romanos 2:24) mantendo festivos pagáns.

Os cristiáns reais non manter festivos demoníacas reembalados (cf. 1 Corintios 10:21).

Mardi Gras: Entroido do Diaño

Entroidos como Mardi Gras e San Valentín (chamado Lupercalia abaixo) viñeron de paganismo:

Un dos exemplos primeira gravadas dun festival anual de primavera é o festival de Osiris, en Exipto; celebrou a renovación da vida provocada pola inundación anual do Nilo. En Atenas, durante o 6º cento. BC, unha celebración anual en honor do deus Dionisio foi o primeiro rexistro do uso dunha boia. Foi durante o Imperio Romano que entroidos acadar un pico sen precedentes de desorde civil e licenciosidade. Os principais entroidos romanos foron os bacanais, a Saturnália, eo Lupercalia. En Europa, a tradición de celebracións de fertilidade primavera persistiu ata tempos cristiáns ... Porque entroidos están profundamente enraizados na supersticións pagás e folclore de Europa, a Igrexa Católica Romana non foi capaz de eliminar las, e finalmente aceptou moitas delas como parte da actividade da igrexa. (Carnaval. A Enciclopedia Columbia, 6ª ed. 2015)

O Baccanalia foi ao deus Baco, tamén chamado Dionisio. Era o deus da colleita da uva, vinificación e do viño, da tolemia ritual, fertilidade, teatro e éxtase relixioso na mitoloxía grega. lascivia sexual era parte da celebración Baccanalia. O seu culto foi condenado polo líder greco-romana Comodiano no terceiro século (Comodiano. Por Christian Disciplina. De Ante-Nicene Fathers, Vol. 4).

Alcohol, especialmente viño, desempeñou un papel importante na cultura grega con Dionísio ser unha razón importante para un estilo de vida estridente (Gately I. bebida. Gotham Books, 2008, p. 11). Mardi Gras Entroido parece estar relacionado a iso.

Ao final do século II, bispo católico romano e Ortodoxa Santo Irineu condenou os seguidores do Valentino herexe por participar comer carne festivais pagáns como escribiu:

Polo que tamén se trata de pasar, que o "máis perfecto" entre eles mesmos adicto sen medo a todo tipo de actos prohibidos de que as Escrituras nos aseguran que "os que cometen tales cousas non herdarán o reino de Deus." Por exemplo, non teñen escrúpulos sobre comer carne sacrificadas aos ídolos, imaxinando que poden neste contrato maneira ningunha contaminación. Entón, de novo, cada festival pagán celebrado en honor dos ídolos, . . . Outros deles deuse ata os desexos da carne coa maior voracidade, sostendo que as cousas carnaís deben ser autorizados a natureza carnal, mentres que as cousas espirituais son proporcionados para o espiritual. Algúns deles, ademais, ten o costume de profanar as mulleres a quen ensinou a doutrina anterior, como foi frecuentemente confesado por aquelas mulleres que foron desviados por algúns deles, no seu retorno á Igrexa de Deus, e recoñecendo isto xunto co resto dos seus erros. (Irineu. Contra as herexías. Libro 1, Capítulo 6, Verso 3)

Máis tarde, os ortodoxos Católica apologista Arnobius (morto en 330) advertiu contra o tipo de jejuns que os pagáns tiñan:

O que dicir que, ó fillos sabios de Erectheus? que, cidadáns de Minerva? A mente está ansioso para saber o que palabras que vai defender o que é tan perigoso para manter, ou o que as artes que ten por que dar seguridade aos personaxes e as causas feridos tan mortalmente. Isto non é falsa desconfianza, nin está asaltado con acusacións mentir: a infamia da súa Eleusinia é declarado tanto polos seus principios básicos e os rexistros de literatura antiga, polos mesmos sinais, in fine, que usa cando cuestionado en recibir o cousas sagradas, - "Eu jejei e beber o proxecto; Teño tirado do cist místico, e poñer no vimbio cesta; Teño recibido de novo, e trasladado ao pequeno peito. (Arnobius. Contra o salvaxe, Libro V, capítulo 26)

Arnobius ata parecía advertir sobre un banquete 'Mardi Gras' seguido dun rápido:

A festa de Xúpiter é mañá. Xúpiter, supoño, cea, e debe ser saciado con grandes banquetes e longa chea de desexos ansiosos para alimentar o xaxún, e con fame despois do intervalo habitual. (Arnobius, contra os pagáns, Libro VII, Capítulo 32)

Así, os primeiros escritores condenados festivos que soan moi como Entroido / carnaval por mor dos seus lazos coa idolatría pagá.

A Biblia ensina:

¹³ andemos dignamente, como en pleno día, non en orgias e bebedices, non en impudicicias e disolucións, non en contendas e envexa. ¹⁴ Pero revestídevos vos do Señor Xesús Cristo, e non fai ningunha provisión para a carne, para cumprir os seus desexos. (Romanos 13: 13-14)

Aínda que a Biblia non condena alegría, Mardi Gras e observancias relacionados son contrarias á escritura. Bolivia que eles chaman de "Entroido do Diaño" e adorar abertamente Satanás como o seu deus!

Entroido do Diaño (La Diablada) Toda primavera, Oruro entra no modo de entroido ... Un dos destaques son os danzantes diaño, a tradición de que deriva dun tipo peculiar de adoración ao diaño. Oruro é unha cidade mineira e os veciños, pasar tanto tempo no subsolo, decidiu adoptar

un deus do submundo. A tradición cristiá di que este debe ser o deus eo Oruro fiel así adoptadas Satanás, ou Supay, como o seu deus / (Frommes. [Http://events.frommers.com/sisp/index.htm?FX=evento&event_id=5769](http://events.frommers.com/sisp/index.htm?FX=evento&event_id=5769))

Entroido / Mardis Gras é unha festa demoníaca e, certamente, non un cristián. Non foi mantido por Xesús nin ningún dos seus primeiros seguidores fieis.

Coresma: unha perversión dos días de pan sen levedar e Pentecostés?

E sobre a Coresma?

Aínda que a palabra 'Coresma significa primavera, agora é observada principalmente no inverno logo o entroido.

The *World Book Encyclopedia* afirma:

Coresma é un tempo relixiosa observada na primavera ... Comeza na cuarta feira de cinzas, 40 días antes da Pascua, agás os domingos, e remata o domingo de Pascua (Ramm B. Lent. Libro Enciclopedia Mundial, 50 ed. 1966).

E sobre Ash mércores?

Ben, non é un cristián orixinal nin bíblica Día Santo.

A Enciclopedia Católica relata:

Ash Mércores O nome *morre cinerum* (día de cinzas) que leva o Misal Romano se atopa nas primeiras copias existentes do Sacramentário Gregoriano e data probablemente desde polo menos o século VIII.

Neste día todos os fieis segundo antigo costume son exortados a achegarse do altar antes do inicio da Misa, e non o sacerdote, mergullando o dedo polgar en cinzas anteriormente bendicido, marca a testa (Thurston H. Ash mércores. A Enciclopedia Católica de 1907).

Así, a Igrexa de Roma adoptou oficialmente o século ^{8º}.

Tamén hai que ter en conta que a idea de poñer unha cruz de cinza na testa veu de adoración do deus sol e outras formas de paganismo:

Mithratic ... inicia ... pasaría a ter a Cruz Sun nas súas frentes. A semellanza coa cruz de cinza feitas na testa na cuarta Christian Ash é impresionante. Algúns suxeriron que este sexa un exemplo dos primeiros cristiáns préstamo do culto Mithratic; outros suxiren que ambos cultos foron aproveitando a mesma prototipo. (Nabarz P. Os misterios de Mithras: .. A crenza pagana de que xeito o mundo cristián Inner Traditions / Bear & Company, 2005, p 36)

Ash Mércores Esta supostamente festival Christian viñeron de paganismo romano, que á súa vez tirou de India védica. Cinzas foron considerados a semente do deus do lume Agni, co poder de absolver todos os pecados ... En Roma Ano Festa da Expiación en marzo, as persoas usaban cilicio e bañado en cinzas para expiar os seus pecados. Entón como agora, véspera de Ano Novo foi un festival para comer, beber, e pecando, na teoría de que todos os pecados serían eliminados o día seguinte. Como o deus morrendo de marzo de Mars levou os pecados dos seus adoradores con el na morte. Polo tanto, o entroido caeu sobre morre Martis, o Día de Marte. En inglés, esta foi martes, porque Marte foi asociado ao deus saxón Tiw. Fr o día de entroido foi chamado Mardis

Gras, "martes gorda", o día folia antes da cinza mércores. (Walker B. enciclopedia de mitos e segredo da muller. HarperCollins, 1983, pp. 66-67)

Onde fixo a corenta días de xaxún quaresmal vén?

A Biblia fala dun período de 50 días a contar, que é onde temos o nome de Pentecostés. Ao redor do cuarto-sexto séculos, os greco-romanos mantiñan algún tipo de un 50 días de xaxún que semellanza co xaxún musulmán do Ramadán (Pines, p.32). Co tempo, iso cambiou a unha abstinencia de corenta días de un ou máis (normalmente comida) elementos.

Os primeiros cristiáns, por suposto, non manter a Coresma como mesmo o católico santo abade John Cassian, o século V entendeu:

Porén ten que saber **que, aínda que a igrexa primitiva mantivo a súa perfección ininterrompida, esta aplicación de Coresma non existía.** (Cassiano John. Conference 21, a primeira conferencia do Abade Theonas. Sobre a relaxación Durante os cincuenta días. Capítulo 30)

Así, el admitiu que a Coresma engadiuse e que os fieis orixinal non mantelo.

O Apóstolo Paulo invocado mantendo Pascua e os días dos pans ázimos (1 Corintios 5: 7-8). Sen embargo, non facelo por algo chamado Coresma. Con todo, porque os días dos pans ázimos implicar un de sete días "rápido" de fermento, en torno do tempo moitos chaman Pascua, pode que algúns asociados a Roma e Exipto sentiu que un período de abstinencia sería apropiado, pero a cantidade de tempo , así como o que se abstiveron de, variada.

Sócrates Escolástico escribiu no século 5:

Os xaxúns antes da Pascua será atopado para ser diferente observadas entre persoas diferentes. Aqueles en Roma rápidas tres semanas sucesivas antes da Pascua, excepto sábados e domingos. Aqueles en Illyrica e toda a Grecia e Alexandria observar o xaxún de seis semanas, o que eles chaman de "Os corenta días de xaxún. ' Outros iniciar o xaxún do sétimo semana antes da Pascua, e xaxún de tres e cinco días só, e que en intervalos, pero chamar iso de tempo "Os corenta días de xaxún. ' ... algúns asignar unha razón para iso, e outros doutra, segundo as súas diversas fantasías. Pódese ver tamén un desacordo sobre a forma de abstinencia de comida, así como sobre o número de días. Algúns totalmente absterse de cousas que teñen vida: outros se alimentan de peixes única de todos os seres vivos: moitos xunto con peixe, comer aves tamén, dicindo que segundo Moisés, estes foron igualmente feitas fóra das augas. Algúns absterse de ovos, e todo tipo de froitas: outros participan só pan seco; outros non comer aínda esta: mentres outros jejuando ata o momento novena, tras tomar calquera tipo de comida, sen distinción ... Desde todo ninguén pode producir unha orde de escritura como unha autoridade ... (Sócrates Escolástico Historia Eclesiástica, Volume. V, capítulo 22)

Os apóstolos suposto non teñen diferentes jejuns con requisitos diferentes (cf. 1 Corintios 01:10; 11: 1). Os xaxúns Lenten corenta días non son como os xaxúns de corenta días mencionados na Biblia que implica ausencia de todos os alimentos e auga (Ex 34:28; Lucas 4: 2).

Respecto as orixes da Coresma, teña en conta o que un estudoso escribiu:

A Coresma de corenta días foi observada por adoradores do babilónica Ishtar e polos adoradores do gran deus mediterráneo exipcio Adonis ou Osiris ... Entre os pagáns, este período de Coresma parece ser unha preliminar indispensable para o gran anual (xeralmente primavera festas). (Festivais de Bacchiochi S. Deus na Escritura e Historia, Parte 1. Perspectivas bíblicas, Berrien Springs (MI), 1995, p. 108)

É probable que a idea dun xaxún de corenta días veu de Alexandría, en Exipto ou de Grecia e está relacionado coa deusa pagá Ishtar. Desde os babilonios asumiu os gregos e os exipcios, que pode ser cando comezaron esta práctica.

Desde os primeiros cristiáns fixeron observar os días dos pans ázimos, xaxúns pagáns reembalados aparentemente foron substituídos en varias formas polos greco-romanos.

Teña en conta que o apóstolo Paulo advirte contra estar implicado observancias pagáns:

¹⁴ Non aproveitar-se en un equipo desigual cos incrédulos; como pode rectitude e da lei de quebra de ser socios, ou o que pode luz e as tebras teñen en común? ¹⁵ Como Cristo pode chegar a un acordo co Beliar eo que comparte pode haber entre un crente e un incrédulo? ¹⁶ O templo de Deus non pode comprometerse a falsos deuses, e iso é o que somos - o templo do Deus vivo. (2 Co 6: 14-16, BJ)

¹⁹ O que significa isto? Que a dedicación de alimentos para falsos deuses equivale a nada? Ou a si mesmos que os falsos deuses para nada? ²⁰ Non, non; simplemente que, cando sacrificio pagáns, que é sacrificado por eles é sacrificado aos demos que non son Deus. **Non quero que comparta con Demon s.** ²¹ Non pode beber a copa do Señor eo cáliz dos demos ben; non pode ter unha participación na mesa do Señor e da mesa dos demos tamén. ²² Será que realmente queremos para espertar os celos do Señor; Somos nós máis fortes do que? (1 Co 10: 19-22, BJ)

Do Exipto, paganismo romano, ou doutras fontes demoníacas, o único lugar Coresma non veu era a Biblia. Nin chegou tradicións inicio dos primeiros seguidores de Xesús.

Algúns pensan que son fortes abondo espiritualmente para que se poidan mesturar paganismo, pero eles están realmente despertando a ira de Deus segundo o apóstolo Paulo.

Pascua

Moita xente non entender que a Semana Santa (Ishtar) debería ser Pascua, mudouse para o domingo por mor de covardía e de odio aos xudeus (Ibid, pp. 101-103).

Teña en conta o que respectado estudioso protestante J. Gieseler informou sobre o segundo século:

O máis importante neste festival foi o día de Pascua, día 14 de Nisan ... Nela, comeron pan ázimo, probablemente, como os xudeus, oito días a través ... non hai ningún vestixio dun festival anual da resurrección entre eles ... os cristiáns de Asia menor apelou en favor da súa solemnidade Pascua o 14 Nisan para John. (Gieseler, Johann Karl Ludwig. Un texto-libro da Historia da Igrexa. Harper & irmáns, 1857, p. 166)

Aínda que os cristiáns mantivo a Pascua o ¹⁴ de Nisan, porque de querer distanciarse por mor revoltas polos xudeus aos ollos das autoridades romanas, dos greco-romanos en Xerusalén, Roma e Alexandría

(pero non en Asia Menor) decidiu cambiar Pascua para un domingo. En principio, mantiveron unha versión de Pascua e non foi sometido unha festa resurrección.

Teña en conta o seguinte a partir G. Snyder:

Os primeiros cristiáns celebraban a morte de Xesús con unha comida Pascha (Eucaristía) na data lunar da Pascua xudía (nota 1 Cor. 5: 7-8).

No comezo non había celebración anual da resurrección. Finalmente, no mundo xentío, o día da resurrección engadiuse ao festival Pascha. Aquel día era domingo. (Snyder GF Irish Xesús, Roman Xesús: ... A formación inicial Irish Cristianismo Trinity Press International, 2002, p 183)

Porque algúns en Asia Menor e noutros lugares non ir xunto co cambio de data para o domingo, o Mithras adorando emperador Constantino convocou o Concilio de Nicea, que declarou o domingo para os greco-romanos. Constantino-se, a continuación, declarou:

Imos, entón, non teñen nada en común coa multitude xudaica detestable; para que recibimos do noso Salvador dun xeito diferente. (A vida de Eusébio de Constantino, Libro III, capítulo 18).

Os cristiáns non deben odiar os xudeus, nin non observar Día Santo de Deus, só porque moitos xudeus fan un intento de facelo.

Xesús nunca indicou que a raza xudía era detestable (Era un xudeu), nin que cambiou a data da Pascua. Con todo, sol-adorando Constantino concluíu contrario. E o respecto do domingo é agora coñecido como a Semana Santa. Senón porque as prácticas de adoración do sol e evitar prácticas que foron considerados demasiado "xudeu" é realmente por que a Pascua é observado cando é.

Moitas das súas prácticas, como ovos de Pascua, o coello de Pascua, e lume de Pascua viñeron de paganismo segundo fontes católicas romanas (por exemplo Holweck FG Pascua. O Enciclopedia Católica, Volume V. Robert Appleton Company. 1909).

O bispo anglicano JB Lightfoot escribiu:

... as Igrexas de Asia Menor ... regulados súa festa de Pascua pola Pascua xudía sen considerar o día da semana, pero ... os de Roma e Alexandría e na Galia observou outra regra;**evitándose así aínda a aparencia xudaísmo.** (Lightfoot, Epístola de Joseph Barber San Paulo ós Gálatas: ... Un texto revisado con introdución, notas e Dissertações Publicado por Macmillan, 1881, pp 317, 331)

E o nome de Pascua? Esta é unha respelling da deusa do amencer e 'raíña do ceo' Ishtar:

Ishtar, ela era a fertilidade e unha deusa da guerra. ... Pascua ou Astarté está en vigor o mesmo culto dunha antiga seita **sexo** babilónico instituído por Semiramis da raíña guerreira que tiña un desexo por sangue. (Kush H. Faces das Hamitic Persoas. Xlibris Corporation, 2010, p. 164)

Ishtar era visto como a personificación do planeta Venus, e xunto con Shamash, o deus do sol, e Sin, o deus da lúa, ela formou unha tríade astral. (Littleton CS. Deuses, deus, e Mitoloxía, Volume 6. Marshall Cavendish, 2005 p. 760)

A Biblia advirte contra servindo a 'raíña do ceo':

¹⁷ Non ve o que eles fan nas cidades de Xudá, e nas rúas de Xerusalén? ¹⁸ Os fillos collen a leña, os pais acenden o lume, e as mulleres amassan a fariña para facer bolos á raíña do ceo; e ofrecen libacións a outros deuses, para que poidan me provocaren á ira. (Jeremiah 7: 17-19)

Os bolos foron semellantes aos 'cross buns quente' (Platt C. A Psicología da vida social. Dodd & Mead, 1922, p. 71). 'A raíña do ceo'?

Xeremías 7 ... **bolos á raíña do ceo** (v. 18). Probablemente unha referencia á Babilonia fertilidade deus Ishtar, deusa do planeta Venus. (O comentario Bíblico Wycliffe, base de datos electrónico. Copyright (c) 1962 por Moody Press)

Os cristiáns non deben ter nomeado unha festa despois dunha deusa pagá cuxas prácticas a Biblia condena. Con todo, a maioría dos que profesan o cristianismo non parecen ter un problema con iso.

Xoves Santa eo anfitrión eucarístico

Como outro substituto 'para a Semana Santa, algúns manter' Xoves Santa. Aquí está un pouco do que a *Enciclopedia Católica* ensina sobre o tema:

A festa de Maundy (ou Santa) Xoves celebra solemnemente a institución da Eucaristía e é a máis antiga das observancias peculiar a Semana Santa. En Roma varias cerimonias acesórias foron inicio engadido a esta conmemoración ... trae arredor do aniversario da institución da Liturgia. ...

Xoves Santa foi retomada cunha sucesión de cerimonias dun carácter alegre. o bautismo de neófitos, a reconciliación dos penitentes, a consagración dos santos óleos, o lavapés, e celebración da Santísima Eucaristía ... (Leclercq H. Xoves Santa A Enciclopedia Católica Vol 10. New York: ... Robert Appleton Company, 1911)

A 'institución da Eucaristía' esencialmente se quere referirse a cambio de símbolos asociados a Pascua de Xesús. A Igrexa de Roma admite que engadiu cerimonias para el, que era un evento anual, e que lavapés foi practicado. A Igrexa de Roma admite outro lugar que os laicos adoitaba facer lavapés, pero iso non é máis a súa práctica (Thurston H. lavado das mans e pés A Enciclopedia Católica Vol 15. New York: ... Robert Appleton Company, 1912).

O 'host eucarística', que agora é usado pola Igrexa de Roma difire do que os cristiáns orixinais fixo.

A *Enciclopedia Católica* ensina:

O pan destinado a recibir eucarística Consagración é comunmente chamado o anfitrión, e aínda que este termo tamén pode ser aplicada ao pan e viño do Sacrificio, que está reservado, máis especialmente para o pan. Segundo Ovidio A palabra vén do hostís, inimigo "Hostibus un domitis hostia nomen habet" porque os antigos ofreceron os seus inimigos vencidos como vítimas aos deuses. Con todo, é posible que hostia deriva de hostire, á folga, como os atopados en Marco Pacúvio os primeiros cristiáns ... simplemente usou o pan que serviu como alimento. Parece que a forma diferente, pero pouco do que é na actualidade. (Leclercq H. "Host" A Enciclopedia Católica. Vol. 7 Nihil obstat. 01 de xuño de 1910)

Os primeiros cristiáns utilizado o pan ázimo, e non unha serie redonda que se parece a 'sol' que foi usado no paganismo.

Asunción de María

Os primeiros cristiáns orixinalmente non veneran Xesús 'nai María. Entón, onde xurdiu a idea de Asunción de María vén?

Basicamente, a partir da literatura apócrifa, o século IV (ou posiblemente xa a finais do século III), pero sobre todo ata máis tarde do que iso. Aínda que o Epifânio Católica intentou investigalo lo, estaba incerto respecto a cando realmente desenvolveu-lo primeiro claramente relacionada coas mulleres que ocupaban a adoración á deusa pagá (Panarion de Epifânio, 78.11.4).

Os antigos romanos tiñan un festival de 1-3 día á deusa Diana. O primeiro día en que ela supostamente veu á terra e no terceiro día, 15 de agosto, eles aparentemente celebrou o seu Asunción aos ceos como a raíña do ceo. Este é o mesmo día da festa católica da Asunción de María (Yoknapatawpha de Kerr E. William Faulkner: "Unha especie de Keystone no Universo" Fordham University Press, 1985, p 61) .. Algúns non consideran que se trata dun accidente ou coincidencia (verde CMC relixión romana eo culto de Diana en Aricia, Volume 0, Cuestións 521-85150 Cambridge University Press, 2007, p 62; Frazer JG A arte máxica e evolución dos Reis VI, Volume 1. Kessinger Publishing, 2006, pp. 14-17).

Hai unha conexión entre Diana e varias deusas e cantos vista Mary (Fischer-Hansen, p. 49). Con todo, o santo católico Agustín referiuse especialmente a Diana como un dos varios "deuses falsos e mentireiros" (Agustín. A harmonía dos Evanxeos, Libro I, capítulo 25).

Sospéitase que esta foi formalmente adoptada na Igrexa de Roma, polo menos, parcialmente por causa da influencia do Islam como filla 'virxe' de Mahoma Fátima supostamente tamén subiu ao ceo. O 'suposición' non é un día bíblica Santo. É unha 'raíña do ceo' reembalado (Xeremías 7: 17-19), carryover pagá.

Día das meiga / Todos os Santos

Aínda que a idea de honrar a memoria da vida e morte dunha persoa como un santo non se opón á escritura (Xuíces cf. 11: 38-40), a veneración dos santos e sacrificar a eles se opón aos ensinos apostólicos.

Satanás quería Cristo se curvar e adoralo (Mateo 4: 9), pero Xesús rexeitou-se (Mateo 4:10). Simon Magus (Actos 8: 9-23) supostamente animou os seus seguidores a venerar / adoralo (haereses Irineu Adversus, Libro 1, Capítulo 23, versículos 1-5.).

O apóstolo Pedro non só denunciou Simon Magus, el prohibiu un xentío de curvar-se ou cumprimento-lo (Actos 10: 25-26). O Apóstolo Paulo prohibiu pagáns de sacrificar a el e Bernabé (Actos 14: 11-18). Os Apóstolos, basicamente, na argumentou que eran homes e iso non se debe facer. Os primeiros cristiáns entendeu isto e non facer tal. Co tempo, con todo, algúns herexes comezou a venerar as reliquias a finais do século segundo.

A veneración dos santos reivindicadas comezou a ser un problema significativo coas igrexas Greco-romana no cuarto e posteriores séculos, a pesar do feito de que non era unha práctica apostólica.

Teña en conta o seguinte:

Ao incorporar imaxes familiares pagás, como deuses celtas, o Home Verde, e xefes bicephalic dentro de igrexas e catedrais, os oficiais da Igrexa animou a poboación a se mesturan as dúas tradicións espirituais na súa mente supostamente facilitando a súa aceptación da nova relixión e suavizando a transición as vellas formas para o novo. (Pesznecker S. Gargoyles: .. A partir dos Arquivos da escola gris de Wizardry Career Press, 2006, p 85)

Nun libro, a afirmación anterior precedida dunha versión truncada do seguinte ao Papa "Gregory'o Grande", escribiu ao redor de 600 dC:

Diga Augustine que debería ser ningunha maneira destruír os templos dos deuses, senón os ídolos dentro destes templos. Que, despois de ter purificado con auga bendita, altares lugar e reliquias

dos santos en si. Pois, se eses templos son ben construídos, eles deben ser convertidos **da adoración de demos** ao servizo do verdadeiro Deus. ... Os que, pois, o día da dedicación de súas igrexas, ou na festa dos mártires cuxas reliquias son preservadas neles, construír-se cabanas en torno dos seus templos dunha soa vez e celebrar a ocasión con festejos relixiosos. **Van sacrificar e comer os animais non máis como unha ofrenda ao diaño, pero para a gloria de Deus**, a quen, como o doador de todas as cousas, eles van dar grazas por ser saciado. (Gregory I :. Carta de Abbot Mellitus Epsitola 76, PL 77: 1215-1216)

Papa Gregorio defendeu a incorporación de prácticas pagãs. Con todo, a Biblia se opón a iso e este tipo de sacrificios como demoníacos (1 Corintios 10: 20-21). Ademais, a Biblia ensina que despois do sacrificio de Xesús que non hai necesidade de sacrificios de animais (Hebreos 10: 1-10). Permitindo que o anterior para Santos días "mostra que esta é tamén reliquia do paganismo e que son verdadeiramente festivos demoníacos.

Moitos se visten inadecuadamente bíblicamente (cf. 1 Timoteo 2: 9) e ás veces tamén como bruxas (que a Biblia condemns- Éxodo 22: 8) no Halloween. Esta non é unha celebración bíblicamente axeitada e por suposto non foi un dos primeiros cristiáns.

Todos os Santos día foi declarado o século VII, e máis tarde trasladouse a 1^{de} novembro e na noite anterior ficou coñecido como Halloween (Mershman F. Todos os Santos día. A Enciclopedia Católica. Vol. 1. Nihil obstat. 1 de marzo de 1907).

31 de outubro foi unha data os druidas antigos observou:

Os druidas, e orde de sacerdotes na antiga Galia e Gran Bretaña, cría que o Día das meiga, pantasmas, espíritos, fadas, bruxas e duendes saíu para prexudicar a xente. ... A partir desas crenzas Druid vir uso actual de bruxas, pantasmas e gatos nas festas do Día das meiga ... O costume de usar as follas, cabazas e talos de millo como decoración de Halloween ven dos druidas. Os pobos primitivos de Europa tamén tiña un festival similar ao festivo Druid ... Nos 700s, a Igrexa Católica Romana nomeado primeiro de novembro como *o Día de Todos os Santos*. **Os antigos costumes pagáns ea festa cristiá foron combinados para o festival de Halloween.** (Halloween World Book Encyclopedia, vol 9. Chicago de 1966: 25-26).

Pode ser interesante considerar o que un escritor católico escribiu:

Por que un papa puxo a celebración católica dos mortos no alto das celebracións dos mortos dos pagáns? Porque as festas católicas están en continuidade e cumprir o significado dos pagáns. (Killian Brian. Halloween, como celebración outono, nome recordatorio de Deus é sagrado. Católica en liña International News. 10/31/06)

É un feito que moitos asociados co pracer Igrexa de Roma e gabar de conexións pagás para a súa fe. É a Biblia que eles, e todos, que ollar para como a fonte da doutrina (cf. 2 Timoteo 3:16) e condena a usar formas pagás de adoración (Deuteronomio 12: 29-32; Xeremías 10: 2-6; 1 Co 10:21, 2 Co 6: 14-18).

Nadal

A Biblia non aproba a celebración de aniversarios, incluíndo o de Xesús. A Igrexa primitiva de Roma non celebrar o Nadal, nin calquera outro aniversario. Observancias aniversario aínda foron condenados a finais do século 3rd por Arnobius (contra os pagáns, Libro I, capítulo 64).

Ademais, Tertuliano advertiu que para participar nas celebracións de inverno con grinaldas e fixo unha presentar contemplando a deuses pagáns. Houbo un tal celebración coñecido como o Saturnalia que foi conmemorado polos pagáns a finais de decembro.

O "pai da teoloxía latina", afirmou Tertuliano denunciou celebracións de inverno, como Saturnalia (desde unha divindade pagá cuxo nome significaba abundantes), que se converteu Nadal como escribiu:

O Minervalia son moi Minerva de como, como o Saturnalia Saturno; Saturno, que debe necesariamente ser celebrada incluso por pequenos escravos na época da Saturnalia. Regalos de Novo-ano do mesmo xeito debe ser trabado en, eo Septimontium mantido; e todos os presentes de Midwinter ea festa da Estimado Kinsmanship debe ser esixido; as escolas deben ser coroada con flores; as esposas dos flamens eo sacrificio edis; a escola é homenaxeado nos días santos nomeados. O mesmo acontece no aniversario dun ídolo; cada pompa do díaño é frecuentado. Quen vai pensar que estas cousas son condizentes cun mestre cristián, a non ser o que debe pensar os axeitados do mesmo xeito que alguén que non é un mestre?(Tertuliano. En idolatría, Capítulo X)

Ao redor da época de Tertuliano, os bispos romanos Zeferino (199-217) e Calisto (217-222) tivo unha reputación de compromiso e corrupción (e isto é confirmado por tales santos católicos romanos, como Hipólito (Hipólito. Refutação de todas as herexías, libro IX, Capítulo VI) e as persoas permiten na súa igrexa que comprometidos co paganismo, etc.

A Saturnália romana e do mitraísmo persa propios eran adaptacións dunha relixión pagá aínda máis cedo - a do antigo culto misterio babilónico. Os antigos babilonios celebraban o Nimrod renascido como o Tamuz recén nacido por adorar unha árbore perenne. A Biblia condena o culto que inclúen árbores verdes (Deuteronomio 12: 2-3; Xeremías 3:13; 10: 2-6).

Os babilonios tamén celebrou un renacemento do sol durante a estación do solsticio de inverno. 25^{de decembro} resultou ser escollido como a data do nacemento de Xesús, porque o sol Deus Saturnalia e outro culto pasou naquela época do ano:

En 354 dC, o bispo Libério de Roma ordenou a xente para celebrar o 25 de decembro Probablemente escolleu esta data porque o pobo de Roma xa observou-se como a Festa de Saturno, que conmemora o aniversario do sol. (Sechrist EH. Nadal. World Book Encyclopedia, Volume 3. Empresas campo educativo Corporation, Chicago, 1966, pp. 408-417)

Helios Mitras é un deus ... Domingo foi santificado en honra de Mitra, eo décimo sexto de cada mes era sagrado para el como mediador. **A 25 de decembro foi observado como o seu aniversario, o invicti Natalis, o renacemento do inverno-sol, non conquistado polos rigores da tempada.** (J. Arendzen Mithraísmo. A Enciclopedia Católica, Volume X. Nihil Obstat, 01 de outubro de 1911)

Emperador Constantino fora o seguidor do deus-sol Mithras, que foi considerado o sol invicto e foi un nacido dunha rocha nunha cova baixo do solo. Talvez por iso, a súa nai Helena decide cren no mito de que Xesús naceu nunha Rocky soto do solo baixo.

Roma agora ensina isto (e esta persoa viu que 'Natividade' exhibida varias veces na Cidade do Vaticano), pero no terceiro século un dos seus partidarios, Comodiano, condenou a divindade do rock:

O único invicto naceu dunha rocha, se se considera como un deus. Agora dinnos, entón, por outra banda, que é o primeiro destes dous. A rocha superou o deus: logo, o creador da rocha ten que ser demandado. Ademais, tamén se mostra-lo tamén como un ladrón; Aínda que, se el fose un deus, el certamente non viviu por roubo. Seguramente era de terra e de natureza monstruosa. E virou-se bois doutras persoas nas súas covas; así como fixo Caco, que o fillo de Vulcano. (Comodiano. Por Christian Disciplina)

Xesús non naceu dunha rocha, aínda que sexa parcialmente como seu nacemento está retratado. Tampouco é certo para ensinar que naceu o día 25 ^{de decembro}. Estudiosos recoñecen que os pastores non saíra con seus rabaños no campo (como a Biblia amosa en Lucas 2: 8) tan tarde canto 25 ^{de decembro} e que o bíblicamente mencionado (Lucas 2: 1-5) "censo tería foi imposible no inverno "(Nadal. A Enciclopedia Católica, 1908).

Moitas das prácticas e costumes asociados co Nadal veñen do paganismo como académicos reais vai admitir. Nin os apóstolos de Xesús nin os seus primeiros seguidores observado Nadal.

Reembalados Pagan festivos

Aínda que a Biblia non prohibe festivos seculares (como sobrio independencia observâncias día), primeiros cristiáns non rezar aos santos mortos, nin observar calquera cousa como Día de Todos os Santos, nin Nadal. Moitas divindades pagãs foron esencialmente cambiou de ser o 'Deus de algo' a chamarse 'Santo de algo.'

Algunhas das prácticas pagãs pode mudar, pero as vacacións demoníacas reembalados non son cristiáns, nin son os que Xesús e os seus primeiros seguidores mantido. Moitos festivos que as persoas manteñen veu do paganismo, e mesmo ter lazos coa antiga relixión de misterios da Babilonia. Cando Deus enviou Neemias para axudar os fillos de Israel que foran influenciados pola Babilonia, teña en conta o que Neemias dixo que fixo:

³⁰ Eu limpo los de todo pagá. (Ne 13:30)

O Novo Testamento advirte dunha fe comprometida e "Misterio Babilonia, a Grande" (Apocalipse 17: 5). Nótese que a Biblia ensina que o pobo de Deus que facer en relación á "Babilonia, a Grande":

⁴ Sae dela, pobo meu, para non serdes cómplices nos seus pecados e para que non incorras nas súas pragas. (Revelación 18: 4)

Os cristiáns deben fuxir á tentación e pecado (1 Corintios 6:18, 2 Timóteo 2:22), e non adoptalo la nin promovelos. Non deben combinar prácticas pagãs coa adoración do verdadeiro Deus (1 Corintios 10: 19-21; 2 Corintios 6: 14-18), aínda que sexa unha tradición (Mateo 15: 3-9).

11. Santo Días ou mentiras de Deus?

Que días deben ser sometido polos fieis?

Máis de 1600 anos, días santos de Deus foron condenados polo antisemita, John Chrysostom, que agora é considerado un santo católico e ortodoxo. Varios anos, a publicación protestante *Christianity Today* realmente chamado John Chrysostom "o maior pregador da igrexa primitiva" (maior pregador de John Chrysostom Igrexa primitiva. Christianity Today, 08 de agosto de 2008).

John Chrysostom cravou publicamente contra a caída días santos en 387 AD, porque algúns que profesaban Cristo foron observa-los. El mencionar especialmente a Festa das Trompetas, Día da Expiación ('fast ... na porta'), ea Festa dos tabernáculos:

As festas dos xudeus lamentables e infelices están a piques de marchar sobre nós un despois do outro e en rápida sucesión: a festa das trompetas, a Festa dos tabernáculos, os xaxúns. Hai moitos na nosa filas que din que pensan coma nós. Con todo, algúns deles van ver os festivais e outros van xuntarse aos xudeus en manter as súas festas e observando os seus jejuns. Desexo dirixir este costume perverso da igrexa agora ... Se as cerimoniais xudaicas son venerable e grande, os nosos son mentiras ... Será que Deus odia súas festas e comparte neles? El non dixo iso ou aquilo festival, pero todos eles xuntos.

O rápido mal e impuro dos xudeus está nas nosas portas. Pensar Un rápido, non é de admirar que eu telo chamado imundo ... Pero agora que a citación diaño súas esposas para a festa das trompetas e fan oídos preparado para esta chamada, non contelos. Deixalos a enredar en acusacións de impiedade, deixalos ser arrastrado fóra en formas licenciosas. (John Chrysostom homilía II contra os xudeus I :. 1; III: 4. Cravou en Antioquia, en Siria, o domingo, 5 de setembro de 387 AD)

É importante entender que John Chrysostom debe entender que a segunda igrexa do século na súa rexión mantivo Pascua, á vez que os xudeus fixeron, e que a Igrexa Católica aínda mantiña Pentecostés. Así, por predicar o que fixo, John Chrysostom predicou contra a súa propia igrexa como católicos ortodoxos Roman e reivindicar para manter tanto a Semana Santa e Pentecostés, como ambos os festivais sería parte de "todos eles xuntos."

Ademais, John Chrysostom realmente escribiu xa en favor dunha "festa dos xudeus" chamado Pentecostés (Crisóstomo J. As homilias de S. John Chrysostom, Arzobispo de Constantinopla: nos Feitos dos Apóstolos). Así, el admitiu que tras a resurrección de Xesús, os fieis necesaria para estar presente no que era entón considerada unha "festa xudía".

Se Deus se opuña a todas estas días, por que os apóstolos mantiveron-los? A razón obvia é que estaban seguindo o exemplo de Xesús e non tiña razón para crer que estaban dalgunha forma aniquilado.

Como mencionado anteriormente, o Novo Testamento chama un dos chamados "xudeus" santos días Teña en conta o seguinte a partir dunha tradución católica "grandes" .:

³⁷ E o último, o **gran día da festa** JESUS pé, e clamou (Xoán 07:37, Rheims do Novo Testamento).

Entón, quen está certo?

Os que seguen prácticas de Xesús ou quen os condenará?

Lembre que John Chrysostom, neste caso, un pouco correctamente afirmou:

"Se as cerimoniais xudaicas son venerable e grande, os nosos son mentiras".

Así que días deben ser observados? Que teñen un "**gran día**" Segundo a Biblia?

Cales son os días son mentiras?

John Chrysostom soportado días con lazos pagáns, como Nadal e Pascua. A súa lóxica para o Nadal o 25 de decembro tamén foi claramente errónea e baseada en mentiras e desinformación (Addis WE, Arnold T. Un diccionario Católica: Contendo Algúns conta da doutrina, disciplina, ritos, cerimoniais, Consellos e Ordes Relixiosas da Igrexa Católica . Benziger Brothers, 1893, p. 178).

Debería ser evidente que os días de Deus non son mentiras, pero John Chrysostom (e aqueles de igrexas que adoptaron eses días que promoveu) eran claramente reside. Mesmo o santo católico Thomas Aquino escribiu que o sábado eo basicamente todo bíblicos Días Santos tivo o que significa para os cristiáns (O Summa theologica de San Thomas Aquino.).

Curiosamente a *Enciclopedia Católica* inclúe o informe, "os seguidores de Galicia foi moitas veces descrito como unha supervivencia de inicio e puro Cristianismo (Fortescue A. Paulicianos). Un 11 º século Greco-Roman escribiu que os seguidores de Galicia "representan nosa adoración a Deus como adoración de ídolos. Como se nós, que honran o sinal da cruz e as imaxes sagradas, aínda estaban implicados na adoración a demos "(Conybeare FC Adenda IX III in: A Chave da Verdade :. Un Manual da Igrexa Paulician de Armenia Clarendon Press, Oxford, 1898, p. 149).

A constatación de que moitos que profesan Cristo indebidamente observado festivos demoníacas non é nova e foi condenado por algúns ao longo dos séculos.

Tradicións e / ou a Biblia?

Relativamente poucas persoas no planeta tentar manter Días Santos de Deus. A maioría dos que afirman ter unha relixión que asocian coa Biblia manter outros días.

Algúns manteñen festivos relixiosos non-bíblicos por mor da presión de membros da familia. Algúns non van manter os bíblicos Días Santos por mor das presións da súa sociedade e / ou os seus empregados.

Xesús advertiu que os que o seguían que esperar ter problemas cos membros da familia (Mateo 10:36) e do mundo. El non dixo a eles comprometerse a un mundo que odia seus verdadeiros seguidores (Xoán 15: 18-19), pero a buscar a perfección (Mateo 5:48).

A Nova Tradución ensina o seguinte sobre o pobo de Deus:

³ Non comprometer co mal, e eles andan só nas súas veredas. (119: 3)

Está disposto a comprometerse co mal? **Satanás tenta facer que o pecado parece bo** (Xénese 3: 1-6) e aparece como un "anxo de luz" (2 Corintios 11: 14-15). Vai manter as súas vacacións aínda que *parezan* ben para ti?

As relixións greco-romanas tenden a considerar que o respecto das súas vacacións está baseada na tradición, pero moitas veces estas tradicións comezou o paganismo. Xa que moitos do pasado (e presente) líderes nas súas crenzas aprobou esas tradicións, moitos actúan como se son aceptables a Deus.

Mentres as tradicións que son consistentes coa palabra de Deus son moi ben (cf. 1 Corintios 11: 2, 2 Tesselonicenses 2:15), quen en conflito coa Biblia non debe ser mantido. Teña en conta o Novo Testamento deixa iso claro:

⁸ Coidado que ninguén vos veña a través de filosofías e vas sutilezas, segundo a tradición dos homes, segundo os rudimentos do mundo, e non segundo Cristo. (Cl 2: 8)

³ El, respondendo, díxolles: "Por que transgredis vós tamén o mandamento de Deus por mor da vosa tradición ... ⁷ Hipócritas Ben profetizou Isaías sobre ti, dicindo?!

⁸ "Estas persoas achéganse a min coa súa boca, e me honra cos beizos, pero o seu corazón está lonxe de min ⁹ E en balde me adoran, ensinando doutrinas que son preceptos de homes" .. "(Mateo 15: 3 , 7-9)

A Palavra de Deus menciona que moitos aceptaron tradicións que non deben e anima a conversión dos xa que eles entenden isto:

¹⁹ Oh Señor, a miña forza e miña fortaleza, meu refuxio no día da angustia, os pobos camiñarán para dos confíns da terra e dicir: "mentiras Certamente nosos pais herdaron, inutilidade e cousas inútiles". (Jr 16:19)

A Biblia ensina que as observacións relixiosas estranxeiras son demoníacos:

¹⁶ Eles provocaron a zelos con deuses estranxeiros; Con abominacións o provocaron a ira. ¹⁷ ofreceron sacrificios aos demos, non a Deus, a deuses que non sabía, a novos deuses, os recén chegados que os seus pais non temían. (Dt 32: 16-17)

Aviso de confirmación deste concepto a partir da tarde Católica Romana cardeal francés Jean-Guenole-Marie Daniélou:

O mundo pagán e da Igrexa Cristiá son completamente incompatibles; non se pode simultaneamente servir a Deus e ídolos. (Daniélou J. as orixes do cristianismo Latina. Traducido por David Smith e John Austin Baker. Westminster Press, 1977, p. 440)

Verdadeiramente, o mundo pagán e da Igrexa Cristiá son completamente incompatibles; non se pode simultaneamente servir a Deus e ídolos.

Con todo, moitos, incluso na súa igrexa, facelo hoxe, cando observan festivos pagáns que foron modificados con termos cristiáns e algúns cambios de práctica. Entender que Xesús dixo: "Se vós permanecedes na miña palabra, sodes verdadeiramente meus discípulos. E conhecereis a verdade, ea verdade vos liberará." (Xoán 8: 31-32). días santos de Deus nos liberar do paganismo.

Considero que o apóstolo Paulo advertiu:

¹⁴ Non xugo desigual cos incrédulos. Porque, que sociedade ten a xustiza coa inxustiza? E que comunión ten a luz coas tebras? ¹⁵ E que segundo ten Cristo con Belial? Ou que parte ten o fiel co infiel? ¹⁶ E que consenso ten o templo de Deus cos ídolos? Porque vós sodes o templo do Deus vivo. Como dixo Deus:

"Eu Neles habitarei e entre eles andarei. Eu serei o seu Deus, e eles serán o meu pobo."

¹⁷ Polo tanto

"Saín do medio deles e sexan separados, di o Señor. Non toques nada imundo, E eu vos recibirei."

¹⁸ 'Eu serei para vós Pai, e vós seredes para min fillos e fillas, di o Señor Todopoderoso. (2 Co 6: 14-18)

Observe Deus será un Pai para aqueles que non formará parte de prácticas pagãs. Non é un pai para os que as abrazan como parte do culto.

A pesar de algún acto como ter prácticas que os pagáns tiñan agrada a Deus, se están iludindo:

³² Vostede di: "Queremos ser como as nacións, como os pobos do mundo, que serven madeira e pedra." Pero o que ten en mente non vai ocorrer. (Ez 20:32, NIV)

²⁶ Os seus sacerdotes violentam a miña lei e profanan as miñas cousas santas; eles non fan distinción entre o santo eo profano; eles ensinan que non hai diferenza entre o imundo eo limpo; e eles pechan os ollos ao mantemento dos meus sábados, para que así son profanado no medio deles. (Ez 22:26, NIV)

Deus di que fai a diferenza. En vez disto Lle agradable, incluíndo prácticas pagãs traerá a súa ira (Ezequiel 30:13)! Defendendo prácticas mundanas sensuais e demoníaco (cf. James 3: 13-15).

Días santos de Deus, ou que?

A Biblia refírese a festas de Deus como 'convocatorias santas' (por exemplo, números 28:26; 29:12) ou 'festas santas' (cf. Is 30:29).

A Biblia condena repetidamente observancias pagãs como erradas e demoníacos (1 Corintios 10: 20-21; 1 Timoteo 4: 1). A Biblia di para non quedar celebracións non bíblicas ao culto de Deus (Deuteronomio 32; Xeremías 10; 1 Corintios 10: 20-21).

Con todo, moitos decidiron observar un calendario adoración que a Biblia

non endosso. Usando as prácticas que o Apóstolo Xoán asocia con anticristos (1 Xoán 2: 18-19).

As vacacións non bíblicos son promovidos por demos e axudaron plan escuro de Deus a miles de millóns ao longo dos tempos.

Xesús dixo que Deus quería ser adorado en realidade;

²⁴ Deus é espírito, e os que adoran o adorem en espírito e en verdade. (Xoán 4:24, BJ)

festivos demoníacos reembaados non honran o verdadeiro Deus. Deus queira que confiar nel e facer cousas á súa maneira, non o seu (Proverbios 3: 5-6).

O Santo Días axuda imaxe bíblica plan de salvación de Deus. Comezando co sacrificio de Xesús en Semana Santa, para esforzarse para vivir 'sen fermento' vive, para a convocatoria das primicias nesta idade (Pentecostes), coas trompetas da Apocalipse e da resurrección, a lembranza do papel de Satanás nos nosos pecados e sacrificio expiatorio de Cristo, para retratar o reino milenar de Deus na terra (Festa dos tabernáculos), á conclusión de que Deus vai ofrecer a salvación a todos (último gran día), partes do plan de Deus son revelados e fixo máis tanxible para os cristiáns.

A Biblia di aos cristiáns a imitar o apóstolo Paulo como imitou Xesús (1 Corintios 11: 1).

Xesús mantivo os bíblicos Días Santos (Lucas 2: 41-42; 22: 7-19; Xoán 7: 10-38; 13). Non debe seguir o seu exemplo como El ensinou (Xoán 13: 12-15)?

O Apóstolo Pablo mantivo os bíblicos Días Santos (At 18:21; 20: 6,16; 21: 18-24; 27: 9; 28: 17-18; 1 Cor 5: 7-8; 16: 8). Galicia advertiu dos que compromete-los coas prácticas demoníacas (1 Corintios 10: 19-21). As persoas que afirman seguir a Deus da Biblia debe ser limpa do paganismo (cf. Neemias 13:30, 2 Pedro 1: 9).

O apóstolo Xoán mantivo a bíblica Santo Días, aínda que advertiu a persoas que afirman ser cristián non estaban seguindo as súas prácticas:

¹⁸ filhinhos, esta é a última hora; e, como ouvistes que vén o Anticristo, xa moitos anticristos xurdiron, polo que coñecemos que é a última hora. ¹⁹ Saíron de nós, pero non eran de nós; porque, se fosen dos nosos, th ey continuaría coa xente; pero saíron que se manifeste, que ningún deles eran de nós. (1 Xoán 2: 18-19)

Os cristiáns deben manter os mesmos días Santos bíblicos como os seus apóstolos, como Xoán mantido? John estaba escribindo que os que falsamente afirman ser cristiáns que non seguen as súas prácticas están funcionando como anticristos.

Cando se trata de Santo Días e festivo, quen somos nós para escoitar? A palabra de Deus ou tradicións dos homes? Aínda que poida haber lugares axeitados para a tradición, ninguén debería aceptar tradición que está en conflito coa palabra de Deus.

Sempre que a palabra de Deus é proveitosa para ensinar (2 Timoteo 3:16), quizais devéssemos aprender Pedro e resposta dos demais apóstolos aos líderes relixiosos dos seus días:

²⁹ Máis importa obedecer a Deus que ós homes. (At 05:29)

Vai seguir os exemplos de Xesús e os apóstolos, e perder Días Santos de Deus o seu camiño, e non permitir que a tradición de consellos de homes para impedir-lo?

Vai escoitar os que "proclamar como santas convocatorias" (Levítico 23: 8,21,24,27,35,36), que son festivos bíblicos de Deus (Levítico 23:37)?

Xesús dixo:

²¹ Os meus irmáns son os que escoitan a palabra de Deus e facelo. (Lucas 08:21)

É realmente un dos irmáns de Xesús? Os cristiáns son suposta ser (Romanos 8:29). Debemos ser separados por certo (Xoán 17:19).

ti e / ou a súa casa vai escoitar a palabra de Deus e facelo? vai manter Santo Días ou tradicións de Deus que son demos de inspiración?

¹⁴ Servi ao Señor! ¹⁵ Pero, se vos parece mal aos vosos ollos servir ó Señor, escollede a vós hoxe a quen han servir "como os deuses pagáns" en cuxa terra habitades. Pero canto a min ea miña casa serviremos ó Señor "(Josué 24: 14-15).

Escolla Santo Días de Deus.

Calendario do día de Santo

día Santo *	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Pascua	Apr 22	Apr 10	Mar 30	Apr 19	Apr 8	Mar 27	Apr 15
pan ázimo	Apr 23-29	Apr 11-17	Mar 31- Apr 6	Apr 20-26	Apr 9-15	Mar 28- Apr 3	Apr 16 -22
Pentecostés	Jun 12	Jun 4	May 20	Jun 9	May 31	May 16	Jun 5
trompetas	Oct 3	Sep 21	Sep 10	Sep 30	Sep 19	Sep 7	Sep 26
expiación	Oct 12	Sep 30	Sep 19	Oct 9	Sep 28	Sep 16	Oct 5
Festa dos tabernáculos	Oct 17-23	Oct 5-11	Sep 24- 30	Oct 14-20	Oct 3-9	Sep 21-27	Oct 10-16
Última gran día	Oct 24	Oct 12	Oct 1	Oct 21	Oct 10	Sep 28	Oct 17

* Todos os días Santos comezar a noite antes, ao pór do sol.

Continuando Igrexa de Deus

A oficina EUA da Igrexa continuada de Deus está situado na: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433 USA.

Igrexa continuada de Deus (CCOG) Sitios

CCOG.ASIA Este sitio ten foco en Asia e ten varios artigos en varios idiomas asiáticos, así como algúns artigos en inglés.

CCOG.IN Este sitio é volto para aqueles de herdanza indíxena. Ten materiais no idioma inglés e varias linguas indias.

CCOG.EU Este sitio é volto para a Europa. Ten materiais en varios idiomas europeos.

CCOG.NZ Este sitio é volto para a Nova Celandia e outros cun fondo británico descendeu.

CCOG.ORG Este é o principal sitio da Igrexa continuada de Deus. Serve as persoas en todos os continentes. Contén artigos, ligazóns e vídeos, incluíndo sermóns semanais e Día Santo.

CCOGAFRICA.ORG Este sitio é volto para os africanos.

CCOGCANADA.CA Este sitio é volto para aqueles en Canadá.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Este é o sitio web de lingua española para a Igrexa continuada de Deus.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Este é o sitio web Filipinas con información en inglés e Tagalog.

Novas e Historia sitios

COGWRITER.COM Este sitio é unha ferramenta importante proclamación e novas, doutrina, artigos históricos, vídeos e actualizacións proféticos.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Este é un doado de lembrar web con artigos e información sobre a historia da Igrexa.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Este é un sitio de radio en liña que cobre noticias e temas bíblicos.

YouTube Canles de vídeo para Sermões & sermóns

BibleNewsProphecy canle. CCOG sermóns videos.

CCOGAfrica canle. CCOG mensaxes en linguas africanas.

CDLIDDSermones canle. CCOG mensaxes no idioma español.

ContinuingCOG canle. CCOG sermóns de vídeo.

God's Holy Days or Demonic Holidays?

When you think of holidays, what comes to mind? Do you think about evergreen trees, wreaths, rabbits, eggs, hot-cross buns, and witches' costumes?



Yet none of those symbols are endorsed in the Bible. Do you know what the Bible actually teaches?

The Apostle Paul wrote:

19 What am I saying then? That an idol is anything, or what is offered to idols is anything? 20 Rather, that the things which the Gentiles sacrifice they sacrifice to demons and not to God, and I do not want you to have fellowship with demons. 21 You cannot drink the cup of the Lord and the cup of demons; you cannot partake of the Lord's table and of the table of demons. 22 Or do we provoke the Lord to jealousy? Are we stronger than He? (1 Corinthians 10:19-22)

Should you keep God's Holy Days or demonic holidays?